

ВАРНЕНСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ
„ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР“
ЮРИДИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „ПСИХОЛОГИЯ“

ИРИС БИТОН

**ПСИХОЛОГИЧЕСКИ АСПЕКТИ НА ВЛИЯНИЕТО НА РИТУАЛИТЕ В
ИЗРАЕЛСКАТА КУЛТУРА ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ОБЩУВАНЕТО В
УЧИЛИЩЕ**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд

за присъждане на образователна и научна степен “доктор”

Професионално направление 3.2. „Психология“

Докторска програма „Социална, организационна и консултативна
психология“

Варна,
2020 г.

ВАРНЕНСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ „ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР“
ЮРИДИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „ПСИХОЛОГИЯ“

ИРИС БИТОН

**ПСИХОЛОГИЧЕСКИ АСПЕКТИ НА ВЛИЯНИЕТО НА РИТУАЛИТЕ В
ИЗРАЕЛСКАТА КУЛТУРА ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ОБЩУВАНЕТО В
УЧИЛИЩЕ**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд

за присъждане на образователна и научна степен “доктор”

Професионално направление 3.2. „Психология“

Докторска програма „Социална, организационна и консултативна
психология“

Научни ръководители
Доц. д-р Петър Нешев
Доц. д-р Ваня Христова

Рецензенти:

Проф.д.пс.н. Галя Герчева
Проф.д.пс.н. Иван Александров

Варна,
2020 г.

Дисертационният труд е обсъден в катедра „Психология” и е насочен за защита пред научно жури, назначено със заповед на Ректора на ВСУ „Черноризец Храбър” № 1499/ 20.12.2019 г.

Дисертационният труд е в обем от 191 страници и съдържа увод, три глави, списък на използваната литература. Текстът съдържа 14 таблици и 10 фигури. Списъкът на използваната литература включва 144 източника на английски език и еврит и 3 интернет страници.

Авторът на дисертационния труд е докторант на самостоятелна подготовка към Катедра “Психология” при Юридически факултет на ВСУ „Черноризец Храбър” .

Защитата на дисертационния труд пред Научно жури ще се състои на 25.02.2020 г. от 13,00 ч. в заседателната зала на ВСУ „Черноризец Храбър” на открито заседание на Научното жури. Материалите по защитата са на разположение в канцеларията на катедра „Психология“ към Юридически факултет на ВСУ „Черноризец Храбър” и на интернет адрес www.vfu.bg, раздел „Докторанти”.

I. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

1. Увод

Като образователна институция училището има важна роля в изграждането на ценностно ориентирано общество, чиито членове показват солидарност, уважение, отдаване, социално участие, грижа и реципрочна гаранция. Съгласно това схващане култивирането на ценностите и социални умения е една от целите и задачите на Министерството на образованието в Р.Израел, успоредно с популяризирането на научните постижения (Уебсайт на Отдела за начално образование). Един от начините за реализирането на тези важни цели са социалните ритуали.

Училището е един от основополагащите аспекти на социализацията, поради това една от неговите цели е да предаде културното наследство на страната на следващото поколение (Naran, 1990). Чрез действията, които училището предприема, както съзнателно, така и несъзнателно (Blum, 1980), ценностите на културата и нейните послания се предават на учениците, както и отношението към авторитета (Bitton, 2013; Katriel, 1999; Hofstede, 2002; Yair, 2011). Въпреки че Министерството на образованието задължава съществуването на регламенти, които да включват норми на поведение, които определят границите на образователното пространство и рамките на времето за разговор с родителите, естеството на обжалването пред училищния персонал и т.н. (Окръжно на Генералния директор, 2015) Изглежда, че тези ритуали действат по подобен начин в началните училища в държавното образование в Израел (Bitton, 2013) и в контраст с всяка рамка на училищните разпоредби, както е наредено от Окръжното на генералния директор (2015).

Основната теория, която ще послужи като теоретична основа за изследването на тези влияния, е теорията за културата на Хофстеде, която предлага концептуална рамка на измеренията на културата, която включва пет измерения, характеризиращи пет основни проблема, споделяни от всички култури: отношението към авторитета, отношенията между индивида и колектива, отношението към неяснотата, отношението към женствеността и мъжествеността и отношението към времето, отговорът на всеки проблем се движи в континуум от отговори (в продължението беше открито друго измерение, което адресира съдържаността спрямо удовлетворението). Авторът поддържа тезата, че интегрирането на решенията, която всяка култура предлага на всеки един от проблемите, задава характеристиките и облика на националната култура (Hofstede, 1997).

Теорията на Хофстеде води до изследване на реципрочните връзки между различните измерения на културата при формирането на ритуалите

за среща и посрещане в държавните основни училища в образователната система в Р. Израел и до откриване на степента на влияние на тези ритуали като рутинни в училището относно отношението към статуса на учителя.

Дисертационното изследване има теоретико-приложен принос. От теоретична гледна точка то ще допринесе за засилената дълбочина на разбирането на начина, по който културните характеристики се превръщат в организационна рутина под прикритието на ритуали, като ритуали за среща и ритуали за посрещане. Ще се разберат и характеристиките на тези ритуали, дори и ако те се провеждат несъзнателно от различните общности в училището, както и тяхната връзка с различните аспекти на културата, институционалните норми и позицията на училището. От приложна гледна точка, изследването ще даде възможност за проследяване на културните ценности в основата на тези ритуали и степента на тяхното влияние върху отношението към авторитета, като по този начин може да помогне за предефиниране на отношението към статуса на учителя в Израел.

2. Актуалност и значимост на темата на изследването

Актуалността на проблема произтича от необходимостта да се култивира престижа на учителя в Р.Израел от гледна точка на сложната система от взаимодействия между учители и родители, както и влиянието на тези интеракции върху изграждането на престижа на учителя. Сложността на отношенията между учители и родители е особено актуална днес в Р. Израел и се обсъжда в различни форуми и рамки и влиза в заглавията почти всеки ден. Недостигът на изследователските проучвания, които разглеждат връзките между културата, отношенията между родителите и училището, както и престижа на ролята на учителя, увеличават актуалността на настоящото изследователско проучване.

3. Изследователски проблем

Професионалният статус на учителя и учителската професия е насочен към социалния и професионален престиж на учителите. Редица фактори влияят върху статуса на учителя и в продължение на много години те са обект на внимание от страна на много теоретици в Р. Израел и по света. Икономическите, социалните и технологичните процеси ерозират статута на учителя, като източник на знания и вредят на способността му да се състезава с други професии, както по отношение на привлекателността на професията, така и по отношение на финансовото възнаграждение. Различните измерения на културата имат реципрочни отношения при оформянето на ритуалите за среща и посрещане в държавните основни училища в образователната система в Израел, както и степента на влияние на тези ритуали, като рутинни практики в училището, върху отношението към статута на учителя. Именно това културно пренасяне на ценностите на отношението към авторитета и в този случай статута на учителя чрез ритуалите, провеждани рутинно в

училището като агент на културата, може да бъде съзнаван или несъзнаван фактор на влияние повлияващ престижа на учителите.

4. Хипотеза на дисертационното изследване

Хипотезата на изследователя е, че двата ритуала, които съществуват в началното училище - ритуал за среща сутрин и ритуал за приветствие, въпреки факта, че показват различните измерения на културата, се превръщат в нейн обединяващ център. Характеристиките на тези ритуали свързват различните аспекти на културата, институционалните норми и поведението на училището. Културните ценности в основата на тези ритуали влияят и върху отношението към авторитета и статута на учителя в Р.Израел.

5. Цел и задачи на дисертационния труд

Целта на дисертационния труд е да се изследват ритуалите в началните училища в Р.Израел като отражение на израелската култура и фактор за влияние върху отношението към статута на учителя. По-конкретно, това изследване имаше за цел да проучи как се провеждат ритуалите за среща и посрещане в държавните начални училища в Р.Израел. Освен това бяха разгледани и въпросите относно сходствата и различията на тези ритуали и как тези ритуали се възприемат и обясняват от учителите и родителите. В проведеното изследване се търсят отговорите на следните въпроси:

1. Как се провеждат ритуалите за среща и посрещане в държавните начални училища в Р.Израел?
2. Какви са характеристиките на сходството и разликата на тези ритуали?
3. Как се възприемат и обясняват тези ритуали от учителите и родителите?
4. Каква е степента на влияние на сутрешните ритуали за срещи и приветствия, които носят различни измерения на културата върху статута на учителя в Израел?

Изследователската задача е свързана с разширяване на информираността на възпитателите относно културната репродукция в рамките на ежедневието им работа с децата, както и за културното влияние на учителския статус в обществото. Целта на изследването е от значение за напредъка на обучението и професионалното развитие на учителите и директорите, особено в светлината на водещите реформи в Министерството на образованието, „Нов Хоризонт“ и „Смелост за Промени“. В рамките на тези професионални реформи днес учителят поставя изискване за многоизмерност: от учителя се изисква да отговаря за учебната, когнитивната, емоционалната и поведенческата част от обучението. През последните години се увеличават гласовете за загубата на авторитет на учителите и по-голям бърнаут в учителската

професия. Следователно всяка промяна, която може да бъде изследвана и която може да бъде осъществена в областта на преподавателската професия, трябва да отчита ценностите на културата и не трябва да е за сметка на тези ценности. Повишаването на ефективността в тази област следва да се извършва в рамките на ценностите на културата, а не извън нея.

6. Методология на изследването

За да се изследват характеристиките на ритуалите, сходните и различните компоненти в началните училища в Р. Израел, изследването беше реализирано на два етапа. Първият етап имаше за цел да изследва сходството и разликата в ритуалите, а вторият етап да изследва степента на осведоменост на учителите относно тези разлики и степента на влияние върху техния статут - статута на учител. Този етап включва също така изследването на родители, които са партньори в провеждането на тези ритуали в училището и имат влияние върху отношението към статута на учителя. На първия етап беше избрана представителна извадка от сто (100) държавни начални училища. Фокусът върху началните училища и държавния сектор отговаря на необходимостта да се съсредоточи вниманието върху идентична възрастова среда и да се намалят интервенционните променливи, които произтичат от различните етапи и сектори. Методът за изследване на училищата е предприет с вземане на проби от клъстери, пропорционални на техния размер (Beut-Marom, Gordoni, & Zemach, 2009). Градовете в Р. Израел бяха определени като клъстери, като от тях произволно бяха взети проби от северната част на страната, в центъра, и на юг. От тези училища беше извършена случайна извадка в зависимост от размера на града, по метода на случайното число. През втория етап и въз основа на данните от анкетата за проучването, десет училища, маргинални по отношение на мерките на сходство или различие на общия модел на ритуалите бяха разгледани и в тях бяха проведени наблюдения и интервюта.

Изследователски инструменти за събиране на данни, са комбинация от количествени и качествени инструменти, като количествените инструменти (анкетно проучване) допускат разглеждането на сходство и на климата, а качествените инструменти (интервюта и наблюдения) отразяват гледната точка на респондентите. Телефонно интервю беше проведено със съответните представители на училищата (директор, заместник-директор, секретар и т.н.), така че да се проследят характеристиките на ритуалите и начина на тяхното провеждане. В допълнение, интервюта и наблюденията бяха проведени в училищата, избрани за задълбочени изследвания.

Във всяко училище се провеждаха интервюта с директора, родители и учители, така че да се съсредоточим върху тълкуването и възприемането на ритуалите в училищата. Анкетирани са общо десет учители, десет

родители и десет директори. Въпросниците и интервюта бяха анализирани и заключения са изготвени въз основа на тези данни.

При проведеното проучване се установи, че два неформални ритуала влияят върху статуса на учителя в Израел - ритуалът за срещи сутрин и ритуалът за посрещане. Влиянието на тези ритуали беше проучено с помощта на 216 изследвани лица, разпределени между учители и директори от 27 различни държавни начални училища в еврейския образователен сектор в южната част на Израел. От тези 27 училища бяха избрани три училища с различни демографски характеристики - уникално училище в голям град, обществено училище в кибуц и редовно училище в град в периферията - в тези училища бяха проведени двайсет интервюта с учители, директори и родители. Въпросниците и интервюта бяха анализирани и заключения са изготвени въз основа на тези данни.

7. Ограничения на изследването

Изследването има следните ограничения. Едното ограничение е свързано с ограничения размер на извадката. Този избор се налага, поради факта, че докторантката счита за целесъобразно с едни и същи изследвани лица да проведе анкетите и интервюта. Второто произтича от първото, а именно условно разпространение на данните върху генералната съвкупност. Основният акцент на настоящото проучване е ритуалите за сутрешни срещи в училище и по-специално взаимодействието между родители и учители по време на тези ритуали. Въпреки това, има много други ритуали в училищата, които също играят значителна роля, като ритуали между учители и директори и други. И накрая, това проучване е проведено в Р.Израел и затова неговите заключения са от значение най-вече за израелското население.

II. РАЗМЕР И СТРУКТУРА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

Дисертационният труд е в обем от 191 страници и съдържа увод, три глави, списък на използваната литература. Текстът съдържа 14 таблици и 10 фигури. Списъкът на използваната литература включва 144 източника на английски език и еврит и 3 интернет страници.

СЪДЪРЖАНИЕ

УВОД

ГЛАВА ПЪРВА. НАУЧНИ ТЕОРИИ И ПОДХОДИ КЪМ РИТУАЛИТЕ В ИЗРАЕЛСКАТА КУЛТУРА

1.1. Психологически аспекти на ритуалите в израелската култура

1.2. Характеристики на израелската култура според теорията на Хофстеде. Ритуалите, като отражение на националната култура в образователната система

1.3. Описание и анализ на сутрешния ритуал - „Широко разкриване към цялото семейство“

1.4. Описание и анализ на ритуалът за посрещане - „Седнете с нас като член на семейството, а не като непознат“

ГЛАВА ВТОРА. ПСИХОЛОГИЧЕСКИ ХАРАКТЕРИСТИКИ И СТАТУТ НА УЧИТЕЛЯ В Р.ИЗРАЕЛ

2.1. Статут на учителя в Израел. Програми за обучение за преподаване в Израел и по целия свят.

2.2. Условия за приемане в педагогически специалности в Р.Израел

2.3. Условия на работата на учителите

ГЛАВА ТРЕТА. ЕМПИРИЧНО ИЗСЛЕДВАНЕ НА РИТУАЛИТЕ, КАТО ОТРАЖЕНИЕ НА ИЗРАЕЛСКАТА КУЛТУРА В ОБРАЗОВАТЕЛНАТА СИСТЕМА

3.1. Методология на изследването

3.2. Анализ на данните и интерпретация на резултатите

3.3. Дискусия и практически препоръки

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Библиография

Приложения

III. КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

В увода се обосновава изборът на изследователската тема в съответния контекст. Статутът на учителя в Р.Израел и по света е фокус на внимание в продължение на много години. Проведеното изследване предлага друга гледна точка, която влияе върху статута на учителя чрез неформалните ритуали, които се провеждат всеки ден, в началните училища в Р.Израел.

В първа глава, озаглавена „Научни теории и подходи към ритуалите в Израелската култура“, е представена изследователската рамка за темите, свързани с целта на изследването. Прегледът на литературата включва основните аспекти на ритуалите, израелската култура и нейните характеристики, ритуалите в началното училище като основен фактор на предаване на основните ценности в националната култура и статута на учителя в Израел и по света. **В първи параграф – „Психологически аспекти на ритуалите в израелската култура“**, са представени основни психологически аспекти на част от ритуалите в израелската култура. Ритуалът в най-общото му определение е „дейност, ръководена от правила която има символичен характер и привлича вниманието на участниците към обектите и има специално значение за тях“ (Conda, 2000). Значенията и последиците от ритуала отдавна служат за социологически и антропологични изследвания. Въпреки появата на противоречиви изследвания, повечето изследователи на ритуала го виждат като критична връзка, която свързва идеологиите и осигуряват рамките на живота на

колектива, и формите на личния опит, извлечени от тях (Conda, 2000) Според тази перспектива Конда счита, че ритуалите, вариращи от масови показни събития на съвременната политика до привидно безсмислената рутина на ежедневните социални взаимодействия, са колективни постановки на структурирани драматични събития, които създават „рамка“, която изисква участниците да изразят и потвърдят опита на социалната реалност, получили официално одобрение. Подобни прояви имат силата да повлияят дълбоко на участниците, Лукас (1975 г.), като един ритуал може да определи начина, по който социалната реалност се възприема, интерпретира и структурира. Нещо повече, Търнър (1974, с. 56) отбелязва, че когато ритуалът „работи“, реалността, която представя, получава емоционално значение сред участниците, когато продуктът е опит, той обозначава „симбиотичното сливане на индивида и обществото“.

От тази гледна точка е възможно в ритуала да се види механизъм за нормативен контрол. Както твърди Керхер (1988), през цялата история ритуалът е използван за създаването на символизация на властта, за постигане на легитимност на владетелите, за засилване на подкрепата на конкретни идеологии и за създаване и укрепване на солидарността с колектива и лоялността към него. По подобен начин в организационния контекст ритуалът дава на своите извършители средство за осъществяване или поне за опит за прилагане на властта в измеренията на съзнанието и емоцията. В този смисъл ритуалите са механизми, чрез които определени членове на организацията влияят върху начина, по който другите членове на организацията трябва да мислят и да чувстват - какво искат, от какво се страхуват, от това, което трябва да видят, както е възможно и приемливо и може би в крайна сметка кои са те (Conda, 2000).

Ритуалите се характеризират с действия и жестове с правилна структура и ред и създават уникално човешко преживяване и се изпълняват в по-голямата си част в контекста на цикличните събития или особени обстоятелства (Turner, 2004). Има различни видове ритуали, включително ритуали за среща и посрещане. Изследователите поддържат различни мнения по отношение на целите на ритуалите. Някои считат, че ролята на ритуалите е за обществото, за съществуващия ред (Gehrke, 1979) и за сплотяване на чувството за споделена идентичност (Durkheim, 1954), а някои подчертават ролята на ритуалите в дублирането на структури на власт и трансформация на съществуващия ред в прозрачен и очевиден (Бурдийо, 1977), но всички изследователи са единодушни относно значението на ритуалите като отразяващи и оформящи културата.

Последиците базирани на опита от изпълнението на ритуалите обаче са сложен и нееднозначен въпрос. Първо, ритуалите не винаги „работят“. Съгласно Goodie (1997), често ритуалът губи своята трансформация и има незначително значение. Когато ритуалът „работи“, Търнър (1969) отбелязва, че в по-голямата си част има много сложни,

неясни и променящи се слоеве от смисъл, които не са напълно изразени или разбрани от участниците и във всеки случай те получават само частично признание от тяхна страна.

Следователно, никакви ранни теоретични предположения и никакви доклади на участниците, без значение колко образовани и сложни, не могат да определят как участниците наистина декодират ритуалните презентации и как ги преживяват. Освен това, значението на ритуала зависи от неговия контекст, а интерпретацията му винаги е емпиричен въпрос, който приканва определен вид интерпретация.

Ритуалите са преди всичко колекции от символи и най-добре бихме ги разбрали чрез символичен анализ. По този начин Сингър (1972) установява, че културните представяния са съставени от „културни медии“ стилове на комуникация, които не само включват говорим език, но и интегрират невербални медии по различни начини, за да изразят и предадат културно съдържание. Ритуалът има различни значения в различните общества и по този начин неговите роли ще бъдат определени по различен начин от обществото до обществото.

Във втори параграф – „Характеристики на израелската култура според теорията на Хофстеде. Ритуалите като отражение на националната култура в образователната система” са разгледани културалните характеристики на Р.Израел, съгласно теорията на Хофстеде, както и изпълнението на ритуалите, като отражение на националната култура.

Измерението на отношението към авторитета . В това измерение Израел се намира на 73-о място от 74 държави, в ранг 13 от диапазон от 11-104. Според Хофстеде (2005) тази ниска стойност показва липсата на уважение към авторитета като цяло, което според Мейлс (2005) се крие в обяснението, получено от уникалната характеристика на израелската култура, която се изразява в двойни послания по отношение на подчинение на авторитета. Камир (1999) добавя в своя аргумент, че „културата на зависимостта“ („ще бъде добре“) е резултат от културни процеси, които възникват в комплекса на изгнанието и възприемането на фигурата на Сабрата(роденият в Израел) след създаването на страната. , Блеър (2010) се занимава с несъществуването на норми и правила в контекста и описанието на концепцията за „наивника/глупака“ като организиращ елемент в израелската култура.

В училището това измерение приема изрази, според които учителите и учениците се възприемат като равни. Учениците не уважават учителите, изразяват липса на съгласие с техните мнения, критикуват ги и не ги уважават извън рамките на училището. Проучване, проведено според отношението на учениците към авторитета на родителите и учителите, намери доказателства и затвърждаване на тези израелски характеристики (Meisles,2005).

Измерението на индивидуализма. В това измерение Израел се озова на 28-то място от 53 държави, с оценка от 54 в диапазон от 6-91. С други думи, при непрекъснатостта между независимостта или ангажираността на индивида към колектива израелската култура е по-колективна. Изявен израз е открит в изследването на Катриел (1999) относно феномена на класовата сплотеност, който подчертава колективния аспект и начина на училището да събира индивиди в едно единно звено, начин, който показва важността на „съвместност“ в израелското общество и се изразява също в позоваването на учителя към ученика като част от групата, а не като независим индивид, както и във възприемането на целта на обучението като действия, които могат да се направят така, че да бъде част от обществото.

Въпреки това, при кръстосаната проверка между отношението към авторитета и индивидуализма Хофстеде (2005) установи, че много страни, класирани на високо място в измерението на подчинение на авторитета, бяха класирани ниско в измерението на индивидуализма. С други думи, културите, които разглеждат подчинението на авторитета като важна черта, разглеждат по-малко автономността или независимостта на индивида. В Израел бе открита уникална комбинация от неуважително отношение към авторитета и сравнително голямо значение за колектива. Израз на тази уникална израелска комбинация, според която мярката за разстояние на властта е ниска, а мярката за колективизъм е умерена, се подкрепя в изследване, проведено от Форман (1994), където в детските градини се предават две конфликтни и противоречиви културни послания, От една страна, има култивиране на ценности на подчинение и покорност на груповите изисквания в колективни събития, а от друга страна, има култивиране на увереността, инициативността и спонтанността на индивида. Този процес може да обясни събитията от размиването на границата между увереност и агресия, презрение към правата на другите и насилието сред децата.

Измерение на мъжествеността. В това измерение Израел се класира на 40-то място от 74 държави, с оценка от 47 в обхват 5-110. Смисълът е, че в континуума между придържането към полово разделение на ролите и стремежа за постигане и приемане и толерантността на други израелската култура се намира по средата. При кръстосаната проверка на това измерение с измерението на подчинението на авторитета Израел беше класиран в междинна класация (на 40-то място) по мъжественост-женственост и на ниско място (73) по подчинение на авторитета. Хофстеде твърди, че тази констатация отразява липсата на изискване за послушание от децата в Израел. Децата учат чрез личния пример на родителите, а не чрез послушание към тях, бащите и майките представляват пример за относителното равенство на половите роли в семейството, както е установено в изследването на Meisles (2005).

Измерение на избягване на неяснотата . В това измерение Израел се класира на 28-то място от 74 държави в класация с диапазон от 8-112. Тази класация беше сметана за висока. С други думи, при непрекъснатост между толерантността и неяснотата и приемането на неизвестното и необходимостта да се контролира реалността и да я структурира, израелската култура е по-близо до необходимостта от контрол на неяснотата. Според Хофстеде изразът на това измерение е агресивността, напрежението, говоренето, докато вдигате ръце, повишавате гласа и чукате по масата. Изрази, открити в живота на децата в детската градина (Forman, 1994), но и в други области от живота. Например, при анализа на феномена на „зависимото“, Камир (1999) показва как създаваме ситуации с неяснота, за да можем да ги контролираме - като да стоим навън късно, което оправдава шофирането над разрешената скорост, което води до липса на тишина и липса на ред на пътя или алтернативно, как правната система очаква разумния човек да вземе предвид в ежедневието редки събития като война. Съществува концепцията за „наивник/глупак“, която обяснява двусмислието, създадено, когато всички искат да постигнат целите си, но без да поддържат нормите и правилата, за да не бъдат нещастници (Blair, 2010). Тези характеристики се предават в съзвездие от ритуали чрез различни агенти на социализация, когато един от важните е училището.

В трети параграф – „Описание и анализ на сутрешния ритуал - „Широко разкриване към цялото семейство” е представена ролята на един от сутрешните ритуали, типични за еврейската култура.

Това е типичен ритуал, съставен от общо много събития, които се повтарят. Може би не всички ритуали имат всички компоненти в пълен размер, но всички ритуали са подобни на представеното типично описание. Описанието на типичния ритуал се основава на десет наблюдения, проведени в две начални училища в Израел в рамките на магистърска изследователска теза (Bitton, 2013), а в наблюденията тези ритуали се появяват десетки пъти.

Ритуалът се провежда на различни места и по различно време в началното училище, от отварянето на училищните порти сутрин, извън училищната порта, включително училищния паркинг, до часовете за детска градина в „Младото отделение“ в училището. „Младото отделение“ е уникална образователна рамка, в която малките деца на възраст от пет до седем или осем се учат в детска градина, първи клас и втори клас. Младите отделения бяха създадени от стремежа да осигурят на децата предизвикателство и интерес и да им позволят да напредват и да се развиват с личен темп и от признанието, че сред много деца преходът от детската градина към първи клас е белязан със страхове и напрежението и по този начин е вредно за функционирането им в училището. За други деца детската градина не представлява достатъчно предизвикателство. В

младото отделение децата стигат до място, което е специално приспособено за тях и им напомня за околната среда в предучилищна възраст. Персоналът постепенно опознава децата през първата година от обучението си в младото отделение, без да губи ценно време за приспособяването към училището и към първия клас и без криза на преход, която често се среща при вписването в първи клас. Децата се обучават за две до три години на място, подходящо за техните нужди, като постепенно разпознават училищната култура и се интегрират в нея. Децата могат също да намерят предизвикателство и интерес към срещата с деца на различна възраст (Уебсайт на Министерството на образованието, Младежки отдел).

Представянето на ритуала следва компонентите на ритуала: описание, темата, целите, участниците, обстоятелствата, атмосферата, както и организирането на континуума (Katriel, 1999).

В четвърти параграф – „Описание и анализ на ритуалът за посрещане - „Седнете с нас като член на семейството, а не като непознат” е представена ролята на вторият ритуал.

Ритуалът по посрещането на гостите в училището се провежда във входа към секретарския офис и в пространството на секретарския офис и може да се провежда през всички часове на деня. Секретарският офис в училището е като хола на дом; гостите идват там и са поканени да влязат и да седнат, след като бъдат разгледани и одобрени като желани гости. Подобно на първия ритуал, „Отворен широк за цялото семейство“, този ритуал също е типичен ритуал, състоящ се от сбора от много повтарящи се компоненти. Може би всички компоненти не се появяват напълно във всички ритуали, но всички ритуали са подобни на типичното описание, представено в продължението,

В този ритуал има среща с гостите в училището. Това е среща между границите, която представя справянето на училището с гостите, които по същество са външно население. Ритуалът извежда измерението на принадлежността и определя кой принадлежи и кой е външен, как да превърнат непознатият в свой и как човекът, който принадлежи, е изключен,

Когато гостите влязат в училищното пространство и с начина си на посрещане, се определят границите на това пространство. Начинът на посрещане на гостите превръща училището от официално пространство в семейно пространство. Гостите много бързо стават част от семейството и затова в официалното пространство, където училището трябва да действа друго пространство, е смесено, семейното пространство в смисъл на „тук живеем със забавление - официално и моето семейство“.

Гост, определен като популация извън училището, е всеки, който не е учител или ученик в училището. Учениците и учителите се определят като популация от вътрешността на училището,

Ритуалът се провежда на място, където идват гостите отвън, зоната на секретарския кабинет. Проведох наблюденията в тази област по различно време - от 7:30 сутринта до 12:00 и през различно време през годината - както в дните, когато се провеждаха проучванията, така и в почивни дни. В почивните дни е възможно да се наблюдават много външни фактори, които идват в училището и различни взаимодействия на училището с тях. Като цяло, извърших десет наблюдения в секретарския офис в две начални училища в града.

Името, което избрах за този ритуал: „Седнете с нас като член на семейството, а не като непознат“, се отнася до доказателствата, според които секретарският офис в училището функционира като семейна среда, която призовава всеки непознат, който влезе да седне като член на семейството, а не като непознат. Приемането на гостите като членове на семейството не става веднага в началото, а след „изпита“ или „подготовката“. Предполага се, че офиса на училищния секретар е първият официален представител, който непознатият среща при влизане в училището - това е адресът за искания по всички въпроси, които се отнасят до официалните дела на училището. В действителност обаче в офиса на училищния секретар изобщо не се споменава за официалност и неведнъж изглежда, че това е място за всички, както беше подробно описано в описанието на ритуала.

Във втора глава, озаглавена „Психологически характеристики и статут на учителя в Р.Израел са описани типичните психологически характеристики на професията на учителя в Р.Израел, както и неговият статут в обществото.

В първи параграф „Статут на учителя в Р. Израел. Програми за обучение за преподаване в Израел и по целия свят“ е представена ролята на учителя в Р.Израел, както и програмите за обучение на учителите.

Професионалният статут на учителя и учителската професия е насочен към социалния престиж на учителите, както като професионалисти сами по себе си, така и в сравнение с останалите професионалисти (Кнесет, Център за изследвания и информация, 2013). Редица аспекти повлияват състоянието на учителя, включително предварителните изисквания за влизане в професията, образованието и уменията, необходими за упражняване на нея, икономическите ресурси, разпределени за областта, заплатата и условията на труд и ползите, свързани с професията, степента на влиянието на професията и нейната спешност (Бен Перец, 2009).

Професионалният статус на учителя занимава политиките в Израел и в света в продължение на много години, на фона на икономическите, социалните и технологичните развития, които влошават статуса на учителя като източник на знания и авторитет и вредят на способностите му да се

конкурира с други професии, както по отношение на привлекателността на професията, така и по отношение на финансовата компенсация (Knesset, Център за изследвания и информация, 2013).

Много държавни комисии в областта на образованието са се занимавали със статута на учителя, включително Комитетът на Доврат. Въпреки това, още през 1978 г. в Израел беше създаден държавен комитет за проверка на статута на учителя и учителската професия, оглавяван от съдята от Върховния съд Моше Етциони, в светлината на много години на влошаване на статута на учителя. Препоръките на комитета Етциони се фокусираха върху определянето на условията на работа и условията на труд в училищата, разширяването на рамката на курсовете за професионално обучение и получаването на финансови награди, подобряването на обучението на учителите, за ускоряване на процесите на академизиране в областта, за повишаване на заплатата на учителя, за възможностите за професионално развитие и т.н.

Спадът на статута на учителите е виден и в различни проучвания, проведени през последните години. Така беше установено, че около една четвърт от обществеността ще препоръча на мъжа да се занимава с учителска професия, а 30% от обществеността ще препоръча на жената да го направи. Факторите, възпиращи хората да се занимават с учителската професия, включват ниската заплата, липсата на престиж и уважение, исканията на професията и трудните условия на труд, липсата на възможности за напредък и натиска, възложен на учителя от страна на системата. Факторите, които привличат хората към учителската професия, включват професионална сигурност, удобство, самоизпълнение, социална мисия и способност за влияние (Dachaf Institute, 2012). Освен това беше установено, че от изследваните системи критиката е насочена към образователната система далеч повече: само 30% от анкетираните поддържат, че нейните резултати са добри, а 47% отбелязват, че тя трябва да бъде подобрена (Централно статистическо бюро, 2011 г.). Освен това беше установено, че учителската професия се възприема като най-важна и се нарежда след професията медицина, но само 13% от родителите биха препоръчали на децата си да я изберат.

Проучването показва две основни предположения за ерозията на статута и спада в престижа на преподавателите спрямо други професии. Първият е спад в качеството на кадрите в преподаването, който се изразява в спад в процента на завършилите гимназията, които се насочват към преподаване, и спад в средното ниво на оценките на тези, които се насочват към преподаване в тестовете за прием. за университетите и второто е намаляването на заплатата на преподавателите спрямо заплатата на други специалисти, които се нуждаят от същото ниво на образование и паралелно с повишаването на жизнения стандарт и нивото на образование на населението и отварянето на много разнообразни

и изгодни възможности за наемане на работа на обществото и особено на жените, които са мнозинството от учителите. Обратно, условията на труд на учителите често се считат за един от факторите на привличане към учителската професия. Липсата на учители е пряк резултат от невъзможността за избор на учителската професия, особено в определени професии и в регионите, които се радват на сравнителен икономически просперитет. Отсъствието на учители може да има редица изрази. Крайният и по-рядко изразен израз е наличието на класни стаи без учители или липсата на възможност за започване на часовете поради липсата на учители. По-честа ситуация е липсата на възможност за наемане на персонал на учителски позиции с учители, които са подходящи за преподаване на професията според критериите, определени в образователната система (например, сертификат за преподаване и специализация по определен предмет, академична степен и др. и така нататък) и по този начин те се интегрират в преподаването на учители, които не са подходящи за преподаване на предмета. Всеки един от тези изрази или тяхната комбинация може да се появи във всички предмети, етапи на образование, видове надзор, сектори и региони. Едно от последствията от влизането на хора, които не са подходящи за учителската професия, е спадът в качеството на персонала в преподаването, спадът в статута на учителя и липсата на избор на професията сред качествено население.

На този фон в образователната система бяха проведени две системни реформи в структурата на заетостта на учителите. Първата е реформата „Нов хоризонт“ от 2008 г. в предучилищните и началните училища, а втората е реформата „Смелост за промени“ от 2012 г. в гимназиите, когато целта на тези реформи е да се постигне промяна в статута на учителите и повишаване на привлекателността на учителската професия. Намерението на министерството беше да укрепи статута на учителите и да увеличи заплатата им, да осигури равенство на възможностите за всеки ученик, да увеличи постиженията на учениците, да подобри училищния климат и да упълномощи и разшири властта на директора на училище. Като част от структурата на реформата, обхватът на работната седмица на учителя, който има длъжност на пълен работен ден, беше променен както в началното училище, така и в гимназията. Работното време се разделя в новата структура на работа на челни учебни часове и престой на часове с цел работни срещи, подготовка на учебни материали и планиране на преподаването, индивидуални срещи с родители и проверка на тестове и работи и индивидуални учебни часове (Уебсайт на New Horizon, Смелост за промяна на уебсайтове, на уебсайта на Министерството на образованието). Очертанието на професионалното развитие на учителите след постъпването им в професията се промени и то задължава всеки учител да учи шест годишни часа с цел професионално издигане, в

съответствие с предметите, които преподава и ролите, които изпълнява. Всичко това е съпроводено с увеличаване на заплатата на учителите, директорите и заместник-директорите.

Тези реформи все още се намират в процес на внедряване, а тяхното влияние върху образователната система и статута на учителя в нея все още не е изяснено. Редица компоненти на реформите, включително диференциалните награди и задължението за часовник за присъствие, бяха остро критикувани и се твърдеше, че реформата вреди на часовата заплата на учителите и техните условия на труд поради увеличаването на броя часове учителите са длъжни да останат в училището.

Недостигът на учители е тревожно явление в много западни страни. В някои страни са извършени реформи с цел подобряване на нивото на учителите, качеството на тяхната работа, професионалния им статус и привлекателността на учителската професия и справяне с непрекъснато нарастващата липса на учители. Публикациите на организацията на ОИСР сочат, че подобряването на качеството на учителите е един от препоръчителните начини за подобряване на постиженията на учениците, в светлината на признанието, че качеството на учителя е факторът, който най-много влияе на насърчаването на постиженията на учениците (McKinsey, 2007).

Във втори параграф „Условия за приемане в педагогически специалности в Р.Израел” са представени условията за обучение на учителите в Р.Израел.

Днес обучението за преподаване в Израел на държавно и държавно религиозно образование се провежда в два направления:

- Проучвания на преподаването в академичните колежи за учители, които предоставят академичната степен бакалавър по образование (бакалавърска степен). Там учителите се учат да преподават в определена възрастова група и в една или две области на знанието от областите, предлагани в една и съща институция.
- Проучванията на преподаването в училищата, в университетите и в програмите за обучение на хора с академично образование за преподаване в академични колежи, които са предназначени за учащите за висше образование или за тези, които имат степен като горе посочената. Те предоставят сертификат за преподаване в рамките на сертификационни проучвания. Хората, които завършат и по двата пътя, имат право на академична степен (Централно статистическо бюро, 2012 г.),

Отделът за обучение на преподаватели в Министерството на образованието е фактор, който днес отговаря за академичните колежи в образованието. Според окръжните на отдела, праговите условия за приемане в обучението през 2014 г. са допустимост за сертификат за зрелостно образование с оценка най-малко 85, оценка на психометричен

изпит най-малко 475, комбиниран резултат от най-малко 525 и интервю за приемане. Колегиите могат да зададат допълнителни условия, според вида специализация, която кандидатите избират. Тези прагови условия имат редица изключения: в голям брой от програмите за специализация е възможно да се приемат кандидати с оценка на зрелостният изпит 92 и повече, без психометричен тест, и е възможно да се приемат кандидати, отговарящи на изискванията за зрелостен изпит, които не отговарят на условието за праг, но се считат за много подходящи за учителската професия до процента от 15% от учащите се в колежа всяка година (Министерство на образованието, Администрация за обучение и професионално развитие на учители, отдел на Обучение на преподаватели, 2013 г.).

Кандидатите за регистрация в обучението за сертификат за преподаване в университетите и в програмите за обучение на хора с академично образование за преподаване са длъжни да завършат бакалавърската (бакалавърска) степен със средна оценка най-малко 75. Хората, които имат бакалавърска степен в областта на естествените науки, науките за живота и точните науки трябва да има среден бал най-малко 70. Възможно е да се приемат студенти, завършили поне две трети от обучението си за образователната степен със среден бал от поне 75. Студентите, които се интересуват от получаване на сертификат за преподаване в области, в които няма академична степен, са длъжни да предприемат проучвания за завършване (Съвет на висшето образование, 2013 г.). Университетите могат да определят допълнителни критерии за приемане според специализираната програма, която кандидатите избират, а някои наистина правят това.

Анализ, извършен през 2010 г. по отношение на психометричните и психотехническите резултати на учителите, установи, че нивото на младите хора, които се насочват към преподаване, изразено в постиженията си в психометричния тест и психотехническия тест, е значително по-високо от нивото на по-възрастните учители, които остават в професията (Blass, 2010).

През последните години Министерството на образованието, заедно с академичните колежи по образование и университетите, реализира голям брой програми с цел увеличаване на броя на хората, които се насочват към изучаването на преподаването и тяхното качество. Тези програми включват програми за отлични кандидати, предназначени за хора с висок психометричен рейтинг, програма Atidim, за студенти в университетите, които учат наука и английски език, програма Nachshonim, предназначена за тези, които са от военни части и имат високи пълномощия, програмата Hotem, предназначена за отлични висшисти и т.н. Министерството на образованието не е публикувало информация за степента на успех на тези програми (Министерство на образованието, 2012 г.).

В трети параграф „Условия на работата на учителите” са представени условията за работа на учителите в Р.Израел.

Условията на работа на учителите влияят, не по-малко от заплатата, която имат право да получават, върху решението им дали да се присъединят към учителската професия и да продължат в нея. Условията на работа включват коефициент на наемане на работа, безопасност на труда, професионална автономия и т.н. Два основни компонента влияят пряко върху натовареността на учителя и неговата сложност: обхватът на позицията на учителя и размера на класа. Едно от най-важните условия за работа, което прави учителската професия уникална от другите професии, е времето, което учителите са длъжни да посветят на работата и разделението между различните задачи, пред които са изправени. Съществуват съществени разлики между възприемането на учителите и възприемането на обществеността за обхвата на тяхната работа. Обществеността главно вижда броя на работното време в класната стая и всички работни дни през годината, докато учителите също адресират дните и часовете, които са длъжни да прекарат в училището, не като част от учебните часове и работното време в дома (Blass, 2009).

Според данните на ОИСР броят на часовете за преподаване на учителя в началното училище е по-висок от средния за страните-членки на ОИСР (281 годишни учебни часа в Израел срещу 278 часа средно в страните членки на организацията). В средното образование в Израел обаче годишният брой на учебните часове е по-нисък с около 15% -20% от средния за организацията. Броят на дните за преподаване годишно е по-нисък с четири до десет дни от средния за ОИСР във всички етапи на образование (OECD, 2012).

В трета глава, озаглавена „Емпирично изследване на ритуалите, като отражение на израелската култура в образователната система” подробно са описани: изследваните лица, използваните методи за събиране на емпиричните данни, процедурата на емпиричното изследване, инструментите, хипотезите на емпиричното изследване и методите за анализ на данните.

Изследвани лица:

За да се изследват характеристиките на ритуалите, сходните и различните компоненти в началните училища в Израел, ще бъдат приложени два етапа. Първият етап има за цел да изследва сходството и разликата в ритуалите, а вторият етап да изследва степента на осведоменост на учителите за неговото съществуване и степента на влияние върху отношението към техния статут - статута на учителя. Този етап ще включва и изследването сред родители, които са партньори в провеждането на тези ритуали в училището и оказва влияние върху отношението към статута на учителя. На първия етап ще бъде избрана представителна извадка от сто (100) държавни начални училища. Фокусът

върху основното училище и държавния сектор отговаря на необходимостта да се съсредоточим върху идентична възрастова среда и да се намалят интервенционните променливи, които произтичат от различните етапи и сектори. Методът за вземане на проби от училищата ще се предприеме с вземане на проби от клъстери, пропорционални на техния размер (Beut-Marom, Gordoni, & Zemach, 2009). Градовете в целия Израел ще се определят като клъстери, а от клъстерите градовете ще бъдат взети на случаен принцип от севера на страната, центъра и юга. От тях училищата ще бъдат избирани на случаен принцип спрямо размера на града по метода на случайното число. На втория етап и въз основа на данните от анкетата ще бъдат изследвани десет училища, които се намират в маргиналните стойности на мерките за сходство или различие на общия модел на ритуалите и в тях ще бъдат наблюдавани и проведени интервюта, както е подробно описано в продължението.

Цел на изследването:

Целта на дисертационния труд е да се изследват ритуалите в началните училища в Р.Израел като отражение на израелската култура и фактор за влияние върху отношението към статута на учителя. По-конкретно, това изследване имаше за цел да проучи как се провеждат ритуалите за среща и посрещане в държавните начални училища в Р.Израел. Освен това бяха разгледани и въпросите относно сходствата и различията на тези ритуали и как тези ритуали се възприемат и обясняват от учителите и родителите. В проведеното изследване се търсят отговорите на следните въпроси:

1. Как се провеждат ритуалите за среща и посрещане в държавните начални училища в Р.Израел?
2. Какви са характеристиките на сходството и разликата на тези ритуали?
3. Как се възприемат и обясняват тези ритуали от учителите и родителите?
4. Каква е степента на влияние на сутрешните ритуали за срещи и приветствия, които носят различни измерения на културата върху статута на учителя в Израел?

Изследователска хипотеза:

Предполагаме, че двата ритуала, които съществуват в началното училище - ритуал за среща сутрин и ритуал за приветствие, въпреки факта, че показват различните измерения на културата, се превръщат в нейн обединяващ център. Характеристиките на тези ритуали свързват различните аспекти на културата, институционалните норми и поведението на училището. Културните ценности в основата на тези ритуали ще повлияят и върху отношението към авторитета и статута на учителя в Р.Израел.

Задачи на изследването:

1. Да се разкрият психологическите аспекти на ритуалите в израелската култура.
2. Да се проучи влиянието на два от често срещаните ритуали върху изграждането на статута на учителя.
3. Да се анализират и подобрят условията за прием в педагогическите специалности в Р.Израел.
4. Да се разработи модел за успешно партньорство между родители, учители и ученици.

Инструменти на изследването:

За реализиране целите на изследването са използвани следните изследователски инструменти: интервю, анкетиране, контент-анализ на литературни източници. Те са комбинация от количествени и качествени инструменти, като количествените инструменти (въпросник за проучване) ще позволят изследването на сходството и промяната, а качествените инструменти (интервюта и наблюдения) ще отразяват гледна точка на респондентите (Shkedi, 2003).

Изследователски въпросник. Ще се проведе телефонно интервю с въпросник със съответните представители на училищата (директор, заместник-директор, секретар и т.н.), за да се проследят след характеристиките на ритуалите и начина на тяхното провеждане. Въпросникът ще включва няколко части:

- Демографска част. Брой студенти, персонал, социално-икономически произход (индекс на отглеждане), региони на регистрация и др,
- Характеристики на ритуалите: честота, продължителност, времетраене, брой участници, брой срещи, средна продължителност на ритуала,
- Управление на ритуалите.

Интервюта . Във всяко училище ще се провеждат интервюта с директора, родител и учител, така че да се съсредоточим върху тяхното тълкуване и възприемане на ритуалите в училищата. Ще бъдат интервюирани общо десет учители, десет родители и десет директори. Интервюто включват следните въпроси:

- Според вас, защо се провеждат ритуалите, както се провеждат в училището?
- Има ли насоки относно провеждането на тези ритуали?
- Ако е така, кой дава тези указания? Ако не, имате ли нужда от насоки или знаете какво да правите?
- Как знаят какво да правят?
- Доколко са удовлетворени от тези ритуали и от това как се провеждат?
- Какво биха променили и защо?

Наблюдение . Ще бъдат проведени тридесет (30) наблюдения върху двата ритуала, петнадесет (15) върху ритуала на посрещането и петнадесет

(15) върху ритуала на сутрешната среща, за да се завършат и утвърдят констатациите от другия инструмент.

Резултати от изследването:

Анализът на данните ще се извърши според изследователските въпроси и според определението на единиците за анализ в интервютата и наблюденията, като целта е да се характеризира структурата на ритуалите, да се идентифицират фокусите на сходство и различие и да се обясни влиянието на тези ритуали върху състоянието на учителя.

Анализ на данните и интерпретация на резултатите

Демографски данни за изследваната популация.

Изследвани са 216 учители от 27 училища, разположени в цялата страна. 95,8% са жени ($N = 207$), а 4,2% са мъже ($N = 9$). 38,6% от изследваното население има бакалавърска степен ($N = 60$), 60% притежава магистърска степен ($N = 129$), а допълнителни 1,4% са сертифицирани като старши преподаватели ($N = 3$). Трудовият стаж на учителите варира от една година до над двадесет години, като 8,8% имат по-малко от три години опит в професията ($N = 19$), 11,6% работят четири-седем години като учители ($N = 25$), 5,6% с опит от седем до десет години ($N = 12$), 13,4% с десет до петнадесет от предишните работни години ($N = 29$), 16,7% с опит от петнадесет до двадесет години ($N = 36$) и 44% от извадката население, работещо над двадесет години като учители в училище ($N = 95$).

На въпроса за трудовия им стаж на сегашното им работно място 27,3% са отговорили, че са били наети от една до три години в същото училище ($N = 59$), 12,5% са работили в същото училище от четири до седем години ($N = 27$), 14,4% за седем до десет години ($N = 31$), 10,2% за десет до петнадесет години ($N = 22$), 16,2% прекарвали петнадесет до двадесет години на текущото си работно място ($N = 35$) и допълнителни 19% са наети повече от 20 години преди да отговорят на анкетата ($N = 41$).

Събрани бяха и данни относно основната област на преподаване и допълнителните отговорности на учениците. 30,6% от анкетираните преподават език ($N = 66$), 15,5% са учители по математика ($N = 33$), 18,3% са учители по природни науки ($N = 18$), 7,9% са учители по специалното образование ($N = 17$) и 3,2% преподаваха основно английски ($n = 7$). Допълнителни 21,3% преподаваха няколко от горепосочените предмети ($N = 46$), а останалите 13,4% имат различен основен предмет като тяхна основна област на работа ($N = 29$). 31,5% от изследваните лица са заемали

длъжността учител в домашни условия към момента на отговора (N = 68), 15,3% са били координатори на академичен предмет в своето училище (N = 33), 13,4% са били директори на училища (N = 29), 5,1% са заместник-директори (N = 11), а 9,2% са имали допълнителна отговорност, различна от изброените (N = 20). Останалите 25,5% от извадката носят повече от една допълнителна отговорност наведнъж (N = 55).

Констатации от въпросника

Въпросник за ритуална среща сутрин

Анкетираните бяха помолени да оценят 21 изявления относно сутрешния ритуал на срещи по две скали: лично съгласие (от 1- „Силно несъгласие“ до 5- „Силно съгласен“) и валидност (от 1- „Много грешно“ до 5- „Много вярно “). Скалата на съгласието отразява съгласието на респондентите с всяко твърдение, докато скалата на валидност хвърля светлина върху това колко от действията в действителност се случват в реалния живот. Допълнителни девет твърдения относно личните чувства към ритуала също бяха оценени по същата скала на съгласие на пет нива.

Пет фактора бяха изчислени за всеки предмет. Фактори 1-4 бяха изчислени два пъти, веднъж по скалата на съгласие и веднъж по скалата на валидност, докато петият фактор беше изчислен само по скалата на съгласие: (1) приносът на ритуала в общуването с учителите, (2) принос на ритуала за учениците (3), принос на ритуала към професионализма на учителя, (4) рутина на ритуала, (5) значение на ритуала.

Най-важното е, че всяко едно „отрицателно“ изявление относно ритуала за сутрешната среща (обозначено като „обърнати изявления“ в таблица номер 3) е оценено средно по-високо от 4, което означава, че респондентите са силно подкрепени от описаните ритуали (оценките за тези етикети са обърнати по време на анализа, така че те ще следват общата посока на въпросника, в който високите резултати отразяват положително отношение към ритуала). Заслужава да се отбележи и фактът, че изследваната популация разглежда ритуала като такъв, който трябва да бъде по-ценен в социален план (среден рейтинг 3.389), отколкото академичен (средна оценка 2.764). Същият модел е очевиден в резултатите от скалата на валидност, със средна оценка 3.074 за социалната стойност на ритуала, в сравнение със средна оценка от 2.546 за академичната стойност на ритуала.

Резултати от въпросника според образованието на учителите

Петте фактора, изчислени от въпросника, бяха сравнени в различните нива на обучение на учителите чрез процедурата на MANOVA. Анализът даде незначителна разлика между групите [$F(18,408) = 0,495$, $p = .960$]. Нито един от отделните зависими фактори сам по себе си не беше установен. Обърнете внимание, че една от групите на този анализ се състоеше само от три субекта, което може да повлияе на резултатите

Резултати от въпросника по пол на учителя

Петте фактора, изчислени от въпросника, бяха сравнени между половете чрез процедура на MANOVA. Анализът даде незначителна разлика между групите [$F(9,206) = 1.604$, $p = .116$]. Нито един от отделните зависими фактори също не се оказа значителен. Една от групите на този анализ се състоеше от само девет души, което може да повлияе на резултатите.

Резултати от въпросника по трудов опит на учителя

Петте фактора, изчислени от въпросника, бяха сравнени в различните нива на опит на учителите чрез процедура на MANOVA. За целите на тази процедура бяха определени нива на трудов стаж като "1-7 години", "7-15 години" и "над 15 години". Анализът даде незначителна разлика между групите [$F(18,410) = 0,383$, p не е установено, че нито един от отделните зависими фактори е значителен.

Резултати от въпросника по опит на учителя в настоящото училище

Петте фактора, изчислени от въпросника, бяха сравнени в различните нива на опита на учителите в настоящото училище, като се използва процедура MANOVA. За целите на тази процедура нивата на опит бяха определени като "1-7 години", "7-15 години" и "над 15 години". Анализът даде незначителна разлика между групите [$F(18,408) = 1,106$, $p = .344$]. Нито един от отделните зависими фактори сам по себе си не се оказа значителен.

Резултати от въпросника по местоположение на училището

Петте фактора, изчислени от въпросника, бяха сравнени в различните типове училища, използвайки процедура MANOVA. За целите на тази процедура училищата са били обозначени като разположени в градове, населени места или в регионални съвети / кибуци. Анализът даде

незначителна разлика между групите [$F(18,410) = 1,339, p = .130$]. Нито един от отделните зависими фактори също не се оказва значителен.

Резултати от въпросника за „Уникални училища“

Петте фактора, изчислени от въпросника, бяха сравнени за училища, обозначени като „уникални“, и за нормални училища, използвайки процедура MANOVA. Анализът даде значителна разлика между групите [$F(9,198) = 2.691, p = .006$]. Резултатите за фактора „Значението на ритуала“ се различават значително между двата типа училища [$F(1,206) = 15.126, p < .001$], като уникалните училища са получили средно 3.939 точки по този фактор, докато нормалните училища са оценени на 3.463 за средно за този фактор.

Резултати от въпросника по различни непрекъснати променливи

Корелациите между петте изчислени фактора и социално-икономическите оценки на училищата, броя на учителите и броя на учениците бяха изчислени, за да се провери дали резултатите от въпросника се различават значително в нивата на горните променливи. Нито една от тестваните корелации не е била значима, което показва, че резултатите от анкетите са сходни в училища с различно съотношение и с различни социално-икономически оценки.

Констатации от интервютата - анализ на теми и категории

След анализа на 216 въпросника, разпространени сред 28 училища, бяха проведени задълбочени интервюта. В три държавни начални училища бяха проведени 18 интервюта с различни фактори, включително директора, заместник-директора, двама учители, родители и секретар. Всички интервюта бяха записани и след това преписани.

Тема 1 - Отношение към авторитета

Категория 1 - Липса на уважение към времето и мястото

Анализът на съдържанието показва, че липсата на уважение към времето и пространството съставлява голяма част от ритуала за среща на сутринта. Доказателства могат да бъдат намерени в трите общности на анкетираните - директори, учители и родители. Липсата на уважение към времето и мястото е видна и в ритуала за посрещане в училищния секретар. Освен това интервютата показват, че има желание от страна на

директори, учители и родители за промяна на това положение, за зачитане на времето и мястото.

Анализът на тази категория показва две противоречащи сили, които действат в нея едновременно всяка сутрин. От една страна, липсва уважение от страна на родителите към времето и пространството на учителите в училището и сътрудничеството на учителите в това. От друга страна, съществува ясното съзнание на училищния персонал и родителите, че това вреди на уважението към учителите и е необходимо да се работи за установяване на граници. Границите, ако са зададени, не са достатъчно ясни и не са адекватни, поради което този компонент в ритуала се появява всяка сутрин и продължава да съществува,

В заключение е възможно да се отбележи, че липсата на уважение към времето и мястото на учителите, изразена в ритуала за сутрешна среща, е важен структурен компонент, който се повтаря всяка сутрин със съдействието на учителите. Учителите, директорите и родителите знаят да определят необходимостта от разпределяне на редовно време и пространство за премахване на този ежедневен компонент в ежедневието на училището. Този компонент се открояваше и в ритуала за посрещане в училището, който се провежда в офиса на училищния секретар.

Тема 1 - Отношение към Авторитета

Категория 2 - Липса на уважение към дейността

Анализът на съдържанието показва, че липсата на уважение към дейността представлява голяма част от ритуала за сутрешна среща. Доказателства могат да бъдат намерени в трите общности на анкетираните - директори, учители и родители. Анализът на тази категория показва, че липсата на уважение от страна на родителите към дейността, която се провежда в училището, се изразява по различни начини, включително намеса по отношение на мястото, напредъка на детето в учебния материал в сравнение с напредъка на неговите връстници и усвояването на учебния материал от детето в сравнение с усвояването от другите ученици. Позоваването на учителите за липсата на уважение към дейността е приемащо, а отговорите на определянето на границите на учителите за родителите не са наблюдавани.

В заключение е възможно да се посочи, че липсата на уважение от страна на родителите към дейността, изразена в ритуала на сутрешните

срещи, е важен структурен компонент, който се повтаря всяка сутрин, с липсата на определянето на граници от страна на учителите. Учители, директори и родители знаят да определят отклонението в поведението на родителите, но успяват само частично да намалят честотата на проявите на липсата на уважение от страна на родителите към дейността. Няма пълен успех с премахването на този компонент в училищното ежедневие. Този компонент не се открояваше в ритуала на посрещането, проведен в офиса на училищния секретар.

Тема 1 - Отношение към Авторитета

Категория 3 - Липса на уважение към определението на позициите

Анализът на съдържанието показва, че липсата на уважение към определението на позициите представлява голяма част от ритуала на сутрешната среща. Доказателства могат да бъдат намерени в трите общности на анкетираните - директори, учители и родители.

Анализът на тази категория показва, че липсата на уважение от страна на родителите към определението за длъжностите в училището се изразява във факта, че родителите се чувстват комфортно и уверено да се държат като учители чрез влизането си в пространствата в учебното време, обучението материали и начините за справяне с учителите в различни образователни ситуации. Това пространство е ограничено само леко от училищния персонал и най-често ограничение на това пространство за намеса в ритуала на сутрешната среща не се наблюдава,

В заключение е възможно да се отбележи, че липсата на зачитане на определенията на позициите, изразени в ритуала на сутрешната среща, е важен структурен компонент, който се появява всяка сутрин с липсата на ограничаване на интервенционното пространство на родителите от страна на училищния персонал. Учители, директори и родители знаят да показват, че обръкването на идентичността на ролята в поведението на родителите, с желанието им да бъдат учители и да кажат на учителите какво е правилно и кое не е правилно, се приема само с частично ограничение от учителите и директорите. Следователно този компонент е рутинен компонент в живота на училището, както е посочено от ритуала на сутрешните срещи. Този компонент не се открояваше в ритуала на посрещането, проведен в офиса на училищния секретар.

Тема 1 - Отношение към Авторитета

Категория 4 - Гости, които чакат

Анализът на съдържанието показва, че компонентът на гости, които чакат, представлява съществен компонент в ритуала за посрещане на гостите. Доказателства могат да бъдат намерени в общността на интервюираните секретари. Анализът на тази категория показва, че гостите в училището, преди всичко родителите, нямат време да чакат. Те изискват да получат отговор тук и сега и очакванията са да получат отговор за всяка заявка. Чакането в офиса на секретаря на училището като място за приемане на гости едва ли съществува. Трябва да се отбележи, че в две училища няма място за сядане чакалнята до секретарския кабинет. Службата на училищния секретар отговаря на всяка молба и всеки път отговорът е почти пълен,

В заключение е възможно да се отбележи, че гостите, които чакат, както се изразява в ритуала за посрещане на гости в училището, е важен структурен компонент, който се повтаря в срещата между вън и отвътре, между родителите и офиса на училищния секретар. Службата на училищния секретар е наясно, че молбата на родителите е необходимост и тяхното очакване да не чакат и да получат незабавен отговор се среща с почти пълното разбиране на секретарите, дори ако им е ясно, че чакането е най-предпочитаният начин. Освен това се подчертава, че има определена степен на предпазливост от страна на службата училищни секретари по отношение на времето на чакане на родителите в офиса, също и в светлината на страха, че ще видят или чуят неща, които нарушават права на учениците в училището. Този компонент не се открояваше в ритуала на сутрешната среща.

Тема 2 - Индивидуализъм и колективизъм

Категория 1 - съпровод на цялото семейство

Анализът на съдържанието показва, че компонентът на акомпаниента от цялото семейство представлява важен компонент в ритуала на сутрешната среща. Доказателства могат да бъдат намерени в общността на анкетираните - директори, учители, родители и секретари. Анализът на тази категория показва, че придружаването на учениците сутрин от всички членове на семейството се случва всеки ден в ритуала на сутрешните срещи. Този съпровод показва усещането за комфорт, което родителите в училището изпитват, когато идват с детето

си, заедно с други членове на семейството. Всички членове на семейството могат да дойдат с комфортно усещане, когато чувството на дискомфорт при идването, придружаването и престоя с ученика не е очевидно. Това чувство е очевидно и в различните общности в училището. Анализът на тази категория показва, че придружаването на учениците от цялото семейство също е виден в ритуала на посрещането. Службата на училищния секретар отчита присъствието на родители и членове на семейството в офиса и отчита това като нужда на родителите и необходимостта на училището да се възползва от родителите, за да даде възможност за приятно, спокойно и добро начало на деня,

В заключение е възможно да се посочи, че придружаването на учениците сутрин от всички членове на семейството, както е изразено в ритуала на сутрешните срещи, е важен компонент. Общността на родителите няма усещането за очужденост при идването в училище. Интервютата също показват значението, което този съпровод има сред родителите и за образователния персонал. Някои от директорите и учителите смятат, че това идване е важно за развитието на чувство за принадлежност към общността на родителите, допринася за добрата и семейна атмосфера в училището. Някои от директорите и учителите смятат, че този съпровод трябва да бъде ограничен и сутрин няма място. Този компонент е виден и в ритуала на посрещане в училището, който се провежда в офиса на училищния секретар.

Тема 2 - Индивидуализъм и колективизъм

Категория 2 - Домашен дрескод

Анализът на съдържанието показва, че домашният дрескод представлява значителен компонент в ритуала за сутрешна среща. Доказателства могат да бъдат намерени в интервюто на директора. Анализът на тази категория показва, че домашният дрескод се изразява във факта, че родителите се чувстват комфортно да идват на училище с домашно облекло, въпреки липсата на пригодност и приемливост. Този компонент показва домашното усещане, което родителите могат да почувстват към училището и приемането на училищния персонал за пристигането в облекло, характерно за дома,

В заключение е възможно да се посочи, че домашният дрескод, изразен в ритуала за сутрешна среща, е важен структурен компонент,

който се появява всяка сутрин в ритуала за посрещане в училището, като липсата на ограничение на родителите да влизат по този начин от страна на училищния персонал. Служителите на училището описаха дрес-кода, тъй като това е проблемен компонент и е необходимо да се елиминира от сутрешното ежедневие в училището. Въпреки това не се предприемат действия за елиминиране на явлението и затова пристигането на училището в домашно облекло се приема сред всички общности, както е посочено от ритуала на сутрешните срещи. Този компонент не се отличаваше в ритуала за посрещане,

Тема 2 - Индивидуализъм и колективизъм

Категория 3 - Споделено поведение на публично място

Анализът на съдържанието показва, че споделеното поведение на публиката представлява важен компонент в ритуала на сутрешните срещи. Доказателства могат да бъдат намерени в трите общности на анкетираните - директори, учители и родители. Анализът на тази категория показва, че споделеното поведение в обществото в училището се изразява във факта, че родителите се чувстват комфортно да говорят с всички и като цяло всеки говори с всички, всеки вижда всички, как пристигат и с кого говорят, а понякога и те чуват за какво, тъй като разговорите се провеждат в публичното пространство, а не в затворени помещения,

В заключение можв да се посочи, че споделеното поведение на публично място, изразено в ритуала на сутрешните срещи, е важен структурен компонент, който се появява всяка сутрин с използването на всички открити пространства в училището и извън него, като напр. паркомясто и фойето, за разговор, за запознаване помежду си и едни с други. Всички виждат и чуват всички. Споделеното поведение на публично място се случва по споразумение, дори ако мълчат всички общности - родители и учители. Няма ограничение или дефиниция на стерилно пространство за родителите. Този компонент е рутинен компонент в живота на училището, както е посочено от ритуала за сутрешна среща. Този компонент не се отличаваше в ритуала за посрещане,

Тема 2 - Индивидуализъм и колективизъм

Категория 4 - Късно детство

Анализът на съдържанието показва, че късното детство представлява важен компонент в ритуала на сутрешната среща. Доказателства могат да бъдат намерени в двете общности на анкетираните - директори и учители - и липсват в общността на родителите. Анализът на тази категория показва, че късното детство в училището се изразява в поведението на родителите като деца, игри на улицата, продължение на рекламите, за да останат в класната стая и да седят с децата си в класната стая и в пространствата извън класната стая , сякаш са деца ,

В заключение е възможно да се посочи, че късното детство, изразено в ритуала за сутрешна среща, е важен структурен компонент, който се появява всяка сутрин чрез поведението на родителите като деца в училището. Родителите си позволяват да влязат в класните стаи, да играят с децата, да седят в пространствата извън класните стаи и да участват заедно с децата в дейности, предназначени за децата. Учителите съдействат в това, тъй като подготвят класните стаи за сутринта, като знаят предварително, че родителите ще бъдат там и като отговор на тези нужди на родителите. Няма ограничение или дефиниция на стерилно пространство за родителите. Този компонент е рутинен компонент в живота на училището, както е посочено

Тема 2 - Индивидуализъм и колективизъм

Категория 5 - Физическа близост

Анализът на съдържанието показва, че физическата близост е най-значимият компонент в ритуала за сутрешна среща. Доказателства могат да бъдат намерени в трите общности на анкетираните - директори, учители, родители и секретари. Анализът на тази категория показва, че физическата близост се изразява в ритуала на сутрешната среща в неспазването на физическото разстояние между родителите и учителите. Родителите си позволяват да се доближат много до учителите, до степен, на която няма дистанция. Идват при тях на всяко място, на паркинга, на стълбите, в стаята на учителите и дори в сутрешната почивка, когато са дежурни. Физическата близост се откроява и в ритуала за посрещане в училищния секретар,

Анализът на тази категория показва, че физическата близост е важен компонент в ритуала за посрещане на гости в училището и се изразява в поведението на родителите към училищните секретари по искане на

секретаря като достъпно, толкова близо, че да се докосне. Родителите си позволяват да създадат близост между секретарят и в лични молби. Училищните секретари се занимават с този компонент двойно. От една страна, те отбелязват, че е важно да се даде отговор на всяка молба, независимо от какво, докато от друга страна те се оплакват от поведението на родителите към тях, което понякога граничи с наглостта, от несъхранението на тяхното професионално пространство с родителите и достъпност на всяка цена и по всяко време. Секретарите са на една ръка разстояние,

В заключение е възможно да се посочи, че физическата близост, изразена в сутрешната церемония, е важен структурен компонент, който се повтаря всяка сутрин в поведението на родителите към учителите в училището. Родителите си позволяват да се обърнат към учителите и да се приближат, на разстояние от нула. Директорите посочват необходимостта да защитят учителите от тази близост, като дават възможност на учителите да отидат при родителите от учителската стая или като изключат родителите чрез думи от учителите. В повечето случаи учителите си сътрудничат и отговарят на молбите на родителите и физическата им близост с тях. Този компонент е рутинен компонент в училищния живот, както е посочено от ритуала за сутрешна среща. Този компонент се откроява и в ритуала на посрещане в училището, който се провежда в района на секретарския офис в училището,

Тема 3 - Отношение към неяснотата

Категория 1 - Съдържание и време

Анализът на съдържанието показва, че съдържанието и времето са най-значимият компонент в ритуала за сутрешна среща. Доказателства могат да бъдат намерени във всички общности на анкетираниите - директори, учители, родители и секретари. Анализът на тази категория показва, че съдържанието и времето се изразяват в ритуала на сутрешната среща в непланираните молби на родителите към учителите. Родителите се обръщат към учителите по всякакви въпроси, без учителите да знаят за това предварително, както и да не знаят колко родители ще питат всяка сутрин, Съдържанието и времето се открояват и в ритуала за посрещане в училищния секретариат. Анализът на тази категория показва, че съдържанието и времето се изразяват в ритуала на посрещане в непланирани молби, отправени от родителите до секретарите. Родителите

се обръщат към секретарите по всевъзможни въпроси, без да се съгласуват предварително със секретаря. Службата на училищния секретар има двойно отношение към този компонент. За тях е важно да предоставят отговор на всяко искане, но те също така отбелязват, че непланираните искания от родителите могат да бъдат фактор, който нарушава редовната им работа в офиса,

В заключение е възможно да се посочи, че съдържанието и времето, изразени в ритуала за сутрешна среща, са важен структурен компонент, който се появява всяка сутрин в поведението на родителите към учителите в училището. Родителите си позволяват да се обръщат към учителите по всяка тема и да очакват незабавен отговор. Учителите отговарят на почти всяка молба, с изключение на исканията, които според доклада на учителите изискват различен тип справка. В повечето случаи учителите си сътрудничат и отговарят на всички молби на родителите. Този компонент е рутинен компонент в живота в училището, както е посочено от ритуала за сутрешна среща. Този компонент се откроява и в ритуала на посрещане в училището, който се провежда в пространството на училищния секретар,

Тема 3 - Отношение към неяснотата

Категория 2 - Всемогъщ персонал

Анализът на съдържанието показва, че всемогъщият персонал е най-значимият компонент в ритуала на сутрешната среща. Доказателства могат да бъдат намерени във всички общности на анкетираните - директори, учители, родители и секретари. Анализът на тази категория показва, че всемогъщият персонал се изразява в сутрешната церемония в многобройните искания на родителите към учителите и в очакването да получат отговор на всяка молба по най-добрия начин. Всяка тема от родител по всяко време се очаква да получи пълен и най-добър възможен отговор. Всемогъщият персонал се откроява и в ритуала на посрещане в училищния секретариат. Анализът на тази категория показва, че всемогъщият персонал се изразява в ритуала на посрещане с много молби на родителите, насочени към секретарите. Родителите се обръщат към секретарите с много молби, очаквайки да получат отговор по всяко време и за всички молби. Училищните секретари считат за важно да предоставят отговор на всяка молба и също така отбелязват, че това е право на родителите,

В заключение е възможно да се посочи, че всемогъщият персонал, както се изразява в ритуала за сутрешна среща, е важен структурен компонент, който се появява всяка сутрин в поведението на родителите към учителите в училището. Родителите очакват да получат незабавен отговор на всяка молба, въпрос и въпрос. Учителите отговарят на почти всяка молба, с изключение на исканията, които според докладите на учителите изискват различен тип справка. В повечето случаи учителите си сътрудничат и отговарят на всички молби на родителите. Този компонент е рутинен компонент в живота на училището, както е посочено от ритуала за сутрешна среща. Този компонент се откроява и в ритуала на посрещане в училището, който се провежда в зоните на училищния секретар .

Тема 3 - Отношение към неяснотата

Категория 3 - Разделение на работата и очакванията от длъжността

Анализът на съдържанието показва, че разделението на работата и очакванията на позицията е най-същественният компонент в посрещания ритуал. Доказателства могат да бъдат намерени във цялата общност на интервюираните секретари. Анализът на тази категория показва, че разделението на работата и очакванията за ролята се изразяват в ритуала на посрещането в многото искания на училищния секретар, както от родителите, така и от учителите. Родителите и учителите се обръщат към секретарите с много молби и в области от роли, които не винаги се намират в рамките на определението за длъжността на секретаря. Очакването за получаване на отговор от офиса на училищния секретар по всяко време и за всяка молба, както от страна на учителите, така и от страна на родителите, включва заявки, които не са в рамките на позицията на секретаря.

В заключение е възможно да се посочи, че разделението на работата и очакванията за позицията, изразено в ритуала на посрещането, е важен структурен компонент, който се повтаря в поведението на родителите и учителите към училищния секретар. Родителите и учителите очакват да получат отговор на всяка молба, въпрос и въпрос, дори ако това не е в рамките на позицията на секретаря. Службата на училищния секретар отговаря на всяка почти всяка молба и от усещането за ангажираност, желание за помощ или вяра в правото на родителите и учителите да получат тази услуга. Този компонент е рутинен компонент в живота на

училището, както възниква в ритуала на посрещане. Този компонент не е виден в ритуала за сутрешна среща.

Тема 1 - Ниво на организацията

Категория 1 - Престиж на училището в очите на учителите и родителите

Анализът на съдържанието показва, че престижът на училището в очите на учителите, включително директорите и родителите, се намалява в светлината на съществуването на ритуала на сутрешните срещи. Доказателства могат да бъдат намерени в трите общности на анкетираните - директори, учители и родители. Престижът на училището се намира на особено крехко място; анализ от тази категория показва, че престижа на училището в очите на директори, учители и родители се възприема като нисък при изпълнението на ритуала на сутрешното посрещане. Ритуалът поставя училището на проблемно място - познато и като такова има замъгляване на граници, роли, авторитет и отговорност. От една страна, на родителите се предоставя възможност да влязат и да попитат и да поискат и да говорят и да създадат взаимодействия за сметка на времето на децата, докато от друга страна сред образователните служители има нужда да водят подреден разговор по време и място, като темите на разговора са предварително определени. Позиционирането на училището в двойното пространство ерозира стабилността и престижа му сред директори, учители и родители.

В заключение е възможно да се посочи, че престижът на училището в очите на директори, учители и родители се възприема като нисък в светлината на съществуването на ритуала за сутрешна среща. Фактът, че училището като организация е твърде отворено сутрин за родителите и е достъпно и достъпно по различни начини, го прави по-малко официален, а следователно и по-малко престижен. Намаляването на престижа на училището също е в светлината на достъпността, достъпността и усещането за познаване в ритуала всяка сутрин. Този ритуал всяка сутрин се провежда със съдействието на директори и учители и дори когато директорите и учителите посочват, че е необходимо да се определят граници, намерението не е да се премахне ритуала, а да се постави граница, ако тя се прекрачи от родители.

Тема 1 - Ниво на организацията

Категория 2 - Комуникация между учители и родители

Анализът на съдържанието показва, че ритуалът може да допринесе за добра комуникация между учители и родители, ако се поддържат много ясни граници. Общуването обаче може да бъде много проблематично, основаващо се на липса на доверие, на отношения като засади. Освен това е възможно да се посочи, че ритуалът позволява различна комуникация с родителите, въпреки че това понякога е проблематично, тъй като родителите възприемат това общуване като основа за интервенция. Анализът на тази категория показва, че ритуалът на сутрешните срещи има потенциал да подобри добрата комуникация между учители и родители, в светлината на многото взаимодействия, провеждани всеки ден. Това обаче също има риск да наруши комуникацията между учители и родители, в светлината на функционирането на учителите и родителите. Учителите могат да отговорят с по-малко успешни отговори по време на сутринта и тогава това може да навреди на комуникацията с родителите и обратното също е вярно.

В заключение е възможно да се посочи, че комуникацията между учители и родители, както се възприемат от директори, учители и родители, е добра комуникация, при условие че се поддържат границите на ритуала. При липса на граници, общуването е увредено и предполага не толкова добро изражение на поведението на учителите и родителите. По същество препоръката да се поддържат границите на разговор сутрин означава да се премахне ритуала в много отношения. Установено е, че тази препоръка остава неизпълнена в светлината на съществуването на ритуала. Ритуалът за сутрешна среща включва нарушаване на границите, замъгляване на определенията на ролите и размиване на определенията за време, място и съдържание. Препоръката за поддържане на границите означава премахване на ритуала. Докато ритуалът съществува в този вид, комуникацията между родители и учители зависи от реакциите на двете страни в непланирано време, тъй като неспазването на ритуала от една страна и препоръката за създаване на граници и бариери са почти противоположности.

Тема 1 - Ниво на организацията

Категория 3 - Промяна, премахване или запазване на ритуала

Анализът на съдържанието показва, че няма еднаквост между директори, учители и родители по отношение на въпроса за премахването или запазването на ритуала. Въпреки това, дори тези, които предлагат да не го елиминират, все пак предлагат да го промените. С други думи, директори, учители и родители поддържат, че е необходимо да се премахне ритуала или да се промени - а не да се запази в сегашния му формат. Анализът на тази категория показва, че някои от директорите, учителите и родителите смятат, че е необходимо да се премахне напълно този ритуал и да не се допуска влизането на родителите сутрин, тъй като той е вреден и нарушава сутрешното ежедневие и учителите наличие за истинската материя - оптималният прием на студентите и организацията към работния ден. Друга част смята, че е необходимо да се продължи и да се провежда ритуалът, но с определени ограничения, като се поставят ясни граници и дори тогава ритуалът ще се промени от сегашния си формат.

В заключение е възможно да се посочи, че общността на директори, учители и родители смята, че е необходимо да се премахне съществуването на ритуала за сутрешна среща или да се промени, добавяйки ограничения и много ясни граници. Предложение за тези промени в ритуалната структура означава в много отношения премахването на ритуала и създаването на нещо ново, ограничено, планирано, очертано - което дава възможност наред с ограничаването. Елиминирането на ритуала произтича от възприемането на ритуала сред директори, учители и родители като фактор, който нарушава нормалното поведение на преподавателския персонал сутрин.

Ниво на личността – Учителят

Категория 1 - Престиж на учители

Анализът на съдържанието показва, че директори, учители и родители възприемат сутрешния ритуал за среща като вреда на престижа на учителите. Анализът на тази категория показва, че ритуалът за сутрешно заседание вреди на престижа на учителите. Вредата за престижа на учителите се причинява в светлината на факта, че наличието на професионалния персонал по начина, изразен сутрин, означава вреда на ролята на учителя, вреда на ангажимента на учителите да предоставят отговор на студентите и да се подготви оптимално за учебния ден.

В заключение е възможно да се посочи, че ритуалът за сутрешна среща е фактор, който влияе негативно върху престижа на учителите. Директорите, учителите и родителите смятат, че ритуалът на сутрешните срещи вреди на престижа на учителите в светлината на факта, че учителите са на разположение 24/7, учителите водят разговори в непланирано време по теми, за които не знаят предварително и на места, които не са предназначени за разговор, например в училищния двор, на стълбите и на входа на учителската стая. Освен това ритуалът за сутрешна среща нарушава нормалното провеждане на сутринта и пречи на учителите да се обърнат към своята значима и задължаваща роля - началото на деня, да бъде на разположение на учениците, а не на родителите и да се подготви за работния ден в оптимален начин. Всичко това накърнява престижа на учителите.

Ниво на личност - Учителят

Статус на учителите

Анализът на съдържанието показва, че ритуалът на сутрешните срещи вреди на статуса на учителите, въпреки че има потенциал да повиши статуса на учителите, в зависимост от самите учители и степента, до която те знаят да определят граници, да предоставят кратко отговор, да спрем разговорите навреме и да реагираме по начин, който от една страна предоставя отговор, а от друга страна задава граници. Анализът на тази категория показва, че статусът на учителите е увреден от ритуала на сутрешната среща и това в светлината на факта, че разговорът на родителите с учителите е за начина, непланиран и показва липсата на професионализъм на учителите, което причинява вреда на техния статус. Непрофесионалният учител е с нисък статус.

В заключение е възможно да се посочи, че ритуалът за сутрешно посрещане вреди на статуса на учителите. Родителите водят разговор с учители, произволно, между другото, по непланиран начин и по този начин по същество карат учителите да са в постоянна готовност, да дадат отговор, дори и да не е професионален, тъй като сутринта не е времето и мястото за подобни разговори. Така по същество статутът на учителите е намален. Учителите могат да се възприемат като приятели. Това може да доведе до разрушаване на формалността, да навреди на формалната роля и по този начин се накърнява статута на учителите. За укрепване и повишаване на статута на учителите, според мнението на директорите,

учителите и родителите е необходимо да се изграждат редовни времена за разговори, да се ограничи влизането на родителите и да се осигури възможност за планиран разговор, когато учителите също знаят кога ще се проведе, колко време и за какво. Липсата на планиране и възможността родителите да идват всяка сутрин и да получават отговор на всичко означава намаляване на статута на учителя. Независимо от това, трябва да се отбележи, че ритуалът за сутрешна среща също има потенциал да допринесе за състоянието на учителите, наред с потенциала на вреда - учителите, които знаят да поставят граници, ще се радват на по-висок статут и обратното е вярно. Това зависи от учителя и до известна степен също е негова отговорност и това с липсата на ясни и еднакви послания на образователната система,

Тема 3 - Ниво на общността на родителите

Категория 1 - Усъвършенстване на нуждите на родителите

Анализът на съдържанието показва, че ритуалът за сутрешна среща представлява за родителите рамка за насърчаване на техните нужди в различни области. Учителите, директорите и родителите поддържат, че ритуалът за сутрешна среща служи на родителите за напредък на техните нужди и е инструмент за тях за постигане на позиции за контрол и власт. Анализът на тази категория показва, че ритуалът за сутрешна среща представлява рамка от време за напредване на нуждите на родителите. Родителите използват този път, за да се възползват максимално, да позиционират мястото си с учителския персонал и общността на родителите и да насърчават интересите на децата си в училището. Присъствието на родителите в сутрешния ритуал за среща само по себе си предава на родителите и учителите присъствие, което има значения на власт, грижа и способност за влияние върху решенията на учителите. Директорите и учителите смятат, че ритуалът на сутрешното заседание е важен за родителите за напредъка на техните нужди, отговорът на чувството за значимост и превъзходство и дори контрол,

В заключение е възможно да се посочи, че ритуалът за сутрешна среща представлява рамка от време за насърчаване на нуждите на родителите. За родителите ритуалът за сутрешна среща е инструмент за напредък на личните им нужди като родители и на личните нужди на децата им. Времето и мястото и способността да се говори с всеки учител по всяка тема, както и възможността да се направи присъствието да се

почувства очевидно в официалното публично пространство, укрепват мястото на родителите в общността на родители, учители и ученици. Всички общности възприемат родителите, които присъстват сутринта, като силни родители, които участват и които влияят и които имат контрол и власт. Това възприятие може да повлияе и на отношението на учителите към учениците и на развитието на потребностите на учениците, предимно сред родителите. Учителите интерпретират сутрешния ритуал за срещи за родителите като източник на натрупване на сила и контрол, както и чувство за власт.

Тема 3 - Ниво на общността на родителите

Категория 2 - Самоличност на родителя - родител или учител?

Анализът на съдържанието показва, че в ритуала на сутрешната среща има израз на поведението на родителите, което създава объркване между идентичностите - идентичността на учителя и идентичността на родителя. Родителите се държат като учители. Това объркване в идентичността на родителската идентичност по отношение на училището размива границите между ролята на родителите като родители и нейното присъствие в ролята на учителя всяка сутрин. Освен това ритуалът за сутрешна среща е интервал от време всяка сутрин, който дава възможност на родителите да влязат в учебното пространство на учителите и да влязат в обувките им.

Анализът на тази категория показва, че ритуалът за сутрешна среща е пространство от време в стените на училището, в което родителите, които не са част от образователния персонал, могат да действат в него, сякаш са учителите. Да отговарят, препоръчват, коментират и осветяват всяка тема, която им хрумне. Сутрешният ритуал за среща размива границата между родителската идентичност и идентичността на учителя. Родителите могат да си позволят да действат като учители, а учителите не изключват родителите от тяхната професионална територия,

В заключение е възможно да се посочи, че ритуалът за сутрешна среща е рамка, в която има размиване на границите, размиване на идентичностите. Родителите действат като учители чрез влизането им в професионалното пространство на учителите, влизането им в професионалното време на учителите и твърденията, които нарушават границите на идентичността на учителя. Родителите, които си позволяват

да коментират, препоръчват, намесват се и изразяват мнение по всяка тема и всяко действие в професионалната рамка на учителите, размиват границата между това, когато престават да бъдат родители, и когато започват да бъдат учители. Това задължава въпрос към учителите - до каква степен учителите позволяват на родителите да спрат да бъдат родители и да стават учители всяка сутрин.

Дискусия и практически препоръки

Дискусия

Един от най-влиятелните аспекти в една организация са нейните ритуали и церемонии, които се определят като дискретни актове, които имат начало и край и дават израз на ценностите и вяванията на културата (Trice & Beyer, 1993). Предишни проучвания показваха, че основното значение на организационните ритуали е в създаването на холистична общност, интегрирана чрез ритуал и по този начин преминаване към тази на социалните подсистеми, които използват символични транзакции за изграждане на сплотеност в рамките на групата. Тези ритуали са много значими в разпокъсана и диференцирана система от социални групировки. В тези организации ритуалът работи за дефиниране на различията в неравностойните статутни групи, а съвременната корпорация не работи по отношение на единен консенсус и ценности (Koschmann & McDonald, 2015). Многогранните функции на ритуалите, техните формални и неформални компоненти, техният глас и тяхната функция като система на маниера и уважително достойнство, характеризиращи националната култура - всичко това присъства в ритуалите в образователната система, които са в центъра на вниманието на текущи изследвания. Докато сравнително голям обем литература изследва ритуали сред различни организации (например van den Ende & van Marrewijk, 2014; Cottle, 2006; L'Etang, 2011), само няколко проучвания са проведени върху ритуали, изпълнявани в училищата.

Ритуалът за сутрешна среща може да бъде определен като часова зона в рамките на училището, където родителите работят за насърчаване на интереси, за отбелязване на територии, за демонстриране на власт, за натрупване на власт и за упражняване на контрол.

Настоящото изследване има за цел да изследва ритуалите в началните училища в Израел като отразяващи израелската култура и влияещи на отношението към статута на учителя. По-конкретно, това изследване

имаше за цел да проучи как се провеждат ритуалите за среща и посрещане в държавните начални училища в Израел. Освен това изследванията изследваха въпросите какви са характеристиките на сходството и разликата на тези ритуали и как тези ритуали се възприемат и обясняват от учителите и родителите.

За изследване на тези въпроси беше приложена комбинирана методология, използваща както количествен, така и качествен подход. Интеграцията на двата подхода беше използвана за създаване на по-широка, по-дълбока и по-богата картина на структурата и значението на ритуалите за срещи и посрещане в началните училища. Като част от количествения подход беше проведено проучване сред 216 учители от 27 училища. Бяха попитани за характеристиките на ритуалите, като честота, продължителност, времетраене, брой участници, брой срещи и продължителност на ритуала. Освен това учителите бяха помолени да опишат провеждането на ритуалите. Бяха проведени осемнадесет задълбочени интервюта между директори, заместник-директори, учители, родители и секретари. Тези интервюта имаха за цел да проучат по-задълбочено ритуалите от различни гледни точки,

Настоящото изследване даде няколко важни резултати. Първо, резултатите показват, че учителите възприемат ритуалите за сутрешна среща като част от училищния график, което предполага колко стабилни са тези ритуали. Интересно е да се отбележи, че положителните позиции на учителите към ритуалите в училище са били последователни сред учителите без различия в зависимост от образованието, пола или опита. Това откритие би могло да се обясни с факта, че когато навик се появява всяка сутрин в училище и включва определени участници (т.е. учители, родители, директори), той се превръща в ритуал, който дълбоко се отразява на училищния опит (Don-Yehiya & Liebman, 1981; Moor & Myerhoff, 1977).

Второ, едно от основните открития в настоящото изследване е начинът, по който родителите използват сутрешните ритуали, за да популяризират собствените си интереси. Според откритията на настоящите изследвания директорите, учителите и родителите разглеждат ритуала като насърчаване на положителната комуникация между учители и родители и допринася за позитивен имидж и висок престиж на учителите в очите на родителите. Въпреки това, за да се запази положителната позиция на

сутрешните ритуали, е от съществено значение да се запазят граници между родители и учители. Резултатите обаче показват, че родителите в повечето училища нямат ограничения да пристигат на училище и да се срещат с учители. Родителите нарушават границите между тях и учителите, като идват в неочаквани часове, в неформално облекло и дори с други роднини на семейството. Този тип ритуали създават нездравословно взаимодействие между родители и учители. Следователно, сутрешните ритуали замъгляват авторитетните различия между учители и родители, докато родителите придобиват сила да насърчават собствените си интереси в училище. Родителите, които са по-ангажирани, използват сутрешните ритуали, за да разговарят с учители или директора, за да разрешат въпроси и проблеми, които смятат, че училището трябва да реши с децата си. Тези дейности водят до факта, че тези деца имат повече време с учителите си, за сметка на децата на другите родители, които са по-малко ангажирани.

Тези открития са приведени в съответствие с други проучвания, които изследват участието на родителите в училище и показват, че когато родителите са тревожни за децата си и чувстват, че образователният персонал не реагира, те са склонни да участват агресивно. Например Hoge, Smit и Crist (1997) се опитаха да дефинират участието на родителите като състоящо се от четири компонента: родителски очаквания, родителски интерес, участието на родителите в училище и семейната общност. Те откриха, че от четирите компонента родителските очаквания са най-важни. Следователно, когато родителските очаквания са нарушени (напр. Смятат, че учителите не предоставят достатъчно помощ) те са склонни да искат подобен вид помощ.

Друго нарушение на границите между родители и учители е от физическата близост. Родителите си позволяват да се обръщат към учителите на много близко физическо разстояние. Директорите посочват необходимостта да се защитят учителите от тази близост, като не позволяват на учителите да напускат учителската стая или необходимостта да изключат родителите от учителите. В повечето случаи, против тяхната воля, учителите си сътрудничат и отговарят на молбите на родителите и физическата близост с тях.

В този смисъл ритуалите за сутрешна среща увеличават пропаста между „силни“ и „слаби“ родители и вредят на равенството между родителите, които са по-уверени и могат да си позволят да спорят с

учители. Изглежда родителите се възползват от сутрешните ритуали и често учителите се чувстват безпомощни и се нуждаят от помощта на други учители или дори директори. В настоящото проучване откритията показват, че директорите смятат, че имат нужда да защитават учителите от насилници родители, които се възползват от учителите по време на неочаквани сутрешни срещи.

Установяването на положителна и продуктивна комуникация между родители и учители значително допринася за функционирането на децата. Първо, качеството на връзката родител-учител е свързано с академичното функциониране на децата, включително академичната компетентност (Hauser-Cram et al., 2003), академичния прогрес, средните точки за оценка (Adams & Christenson, 2000) и оценките на тестовете за постижения (Rimm-Kaufman & Pianta, 2005). Второ, такива връзки са свързани със социалните умения на децата, отразени в засиленото функциониране в групата на връстниците, както и социалната компетентност (Serpell & Mashburn, 2012). Трето, висококачествените връзки са свързани с понижени поведенчески и социални проблеми на децата, включително по-малко поведенчески проблеми (Serpell & Mashburn, 2012) и социално-емоционални затруднения като срамежливост и тревожност (Izzo et al., 1999). Важно е, че такива ефекти върху функционирането на децата са налице през цялото време, дори след адаптиране към по-ранното функциониране на децата (Hughes & Kwok, 2007), социално-икономическия статус и чувствителността на родителите към децата (Rimm-Kaufman et al., 2003) и академичното участие на родителите (Izzo et al., 1999).

Ползите от подобреното качество на отношенията родител - учител могат да бъдат особено изразени за семействата на деца, които имат поведенчески проблеми. Проблемите в поведението са проблем както за родителите, така и за учителите и са свързани с по-късни поведенчески и академични затруднения (Reinke et al., 2008). В контекста на детските поведенчески проблеми отношенията между родители и учители могат да се обтегнат (Sheridan et al., 2012). Изглежда обаче, че висококачествените взаимоотношения между родители и учители подобряват функционирането на деца с проблеми в поведението през учебната година (Serpell & Mashburn, 2012), а подобренията в отношенията между родители и учители са показали, че медиатират ефектите от консултативните интервенции върху учениците с поведенчески проблеми (Sheridan et al.,

2012). По този начин определянето на фактори, които насърчават висококачествените взаимоотношения между родители и учители, може да бъде особено важно за тази група,

Констатациите показват, че вредните определения на ролята, изразени в сутрешния ритуал от родителите, са важен, структуриран и повтарящ се компонент, докато интервенционното пространство на родителите не е ограничено от училищния персонал. Учители, директори и родители могат да изтъкнат, че объркването в поведението на родителите, желанието им да бъдат учители и да кажат на учителите кое е правилно и кое не, се приема само отчасти, а не напълно от учители и директори.

В по-широк аспект, откритията показват, че училището като организация не създава предварително определени времеви рамки за ефективна дискусия с родителите. Съществуващите рамки често не са подходящи, докато времето, отделено за тесни отношения между учители и родители, едва ли е ефективно. Поради тези причини родителите са склонни да чувстват, че децата им са пренебрегвани и следователно те са склонни да експлодират. По този начин сутрешният ритуал до голяма степен е израз на родителската неудовлетвореност, което отговаря на несигурността при справяне с проблемите на децата. Основен принос за ефективните покани за учители е усещането на ефикасността на учителите за включване на родители (Garcia, 2000), което може да бъде подобро чрез динамични, базирани в училище програми за обслужване. Особено ефективни са програмите за обслужване, предлагащи опит, свързан с практиките на участие, включително открита дискусия за позитивен и отрицателен опит с участието, споделяне на предложения за подобряване на участието на родителите, сътрудничество с колеги при разработването и прилагането на специфични планове за участие в училище и текуща групова оценка и подобряване на практиките за участие (Hoover-Dempsey et al., 2001).

Друга важна констатация на настоящото проучване е, че ритуалът на сутрешните срещи, при който родителите се опитват да привлекат вниманието на учителите, може да подкопае независимостта на децата, да развие зависимост и да създаде несправедливост сред останалите ученици, както описаха няколко родители. Тези отрицателни последици от сутрешната среща между родители и учители могат сериозно да повлияят

на опита на училището като безопасно и справедливо място за всички ученици.

Друга констатация е, че сутрешните ритуали, при които родители и други посетители пречат на училищния график, се възприемат от учители и директори като вредни за престижа на учителите. Обезценяването на училището се дължи и на наличността, достъпността и усещането за познаване, което преобладава в сутрешния ритуал. Този ритуал идва от сътрудничеството на директори и учители и дори когато директори и учители посочват, че трябва да се поставят граници, това не означава отмяна на церемонията, а по-скоро обозначаване на граница, ако сме засечени от родителите. Отношението на учителите към участието на родителите е особено силно, защото отговаря на изразените желания на много родители да знаят повече за това как да подпомогнат обучението на децата (Hoover-Dempsey, Bassler, & Burow, 1995). Поканите за учители също засилват чувството на родителите да бъдат добре дошли да участват в училищните процеси, знанията им за ученето на децата си и увереността им, че усилията им за участие са полезни и ценени (Soodak & Erwin, 2000). Поканите на учителите за включване на родителите също допринасят за развитието на доверие в отношенията родител - учител, качеството на ефективни партньорства между родители и училища (Adams & Christenson, 2000). Въпреки че доверието и овластяването в партньорството изискват двупосочна комуникация през цялото време, поканите предлагат ефективна отправна точка за създаването на партньорство. Поканите за участие на учители са ефективни в подкрепа на участието на родителите в началните, средните и средните училища и с разнообразна училищна популация. Kohl, Lengua и McMahon (2002), отчитайки извадка от високорискови начални ученици, откриват силни положителни връзки между последователни контакти на учителите с родители и решения на родителите относно участието. Критичните компоненти на връзката с участието на поканата включваха докладите на родителите, че с удоволствие разговаряха с учителя, чувстваха се удобно да задават въпроси и вярваха, че учителят наистина се интересува от детето им и се интересува от техните предложения и идеи за обучението на детето. Клосон, Уилкинс, Сандлър и Хувър-Демпси (2004) изследваха родители от четвърти до шести клас и откриха, че поканите за учители са особено силни стимуле за участие сред латиноамериканските семейства в тяхната извадка.

Докато учителите мислят за работата си с родители и семейства, те често имат смесени чувства. Има добри чувства от споделените усилия и взаимно оценени постижения с някои родители; докато при другите има чувство на безсилие, безпомощност или дори гняв заради противоречиви възприятия и разбирания. Степента на успех, която учителите имат в развитието на партньорство с родителите, зависи до голяма степен от прилагането между родителските грижи и грижи и тези на учителя. Срещите родител-учител стават по задължение, а не по избор. Общият интерес е обучението на дете. Добрите взаимоотношения родител-учител възникват при наличието на взаимно доверие и уважение (Iruka et al., 2011).

Важно е да се отбележи, че учителите също биха могли да избегнат сутрешния ритуал за срещи с родителите, тъй като им липсва практическа подкрепа за допълнителните дейности, които предполагат програми за активно участие на родителите. Учителите с ограничен опит или умения могат да се свържат само с отказ, ако първоначалните усилия не са успешни веднага. Опитните учители може да не са склонни да канят родители, ако отрицателните срещи са хвърлили много над предполагаемата вероятност за успешно участие. Допълнително усложнявайки перспективите за ефективно участие на родителите, учителите, които се чувстват несигурни в уменията си да се справят с „традиционните“ семейства, могат да се борят още повече, тъй като смятат, че се опитват да работят продуктивно със семейства, възприемани като „различни“ от предвидените норми в редица измерения (Huss -Keeler, 1997).

Практически препоръки

Сутрешният ритуал за среща поставя образователния персонал в много проблемна ситуация. От една страна, той дава отговор и може да създаде впечатление за квалифицирани и професионални учители, които знаят как да отговорят на всяка молба и проблем, повдигнати от родителите. От друга страна, отговорите на учителите на непланирани теми по време на отнемащо време посещение, преди денят да започне, също могат да бъдат интерпретирани като липса на професионализъм и внимание, без да се планира вместо планиране. Следователно, по-малко квалифицираните учители се чувстват безпомощни, когато не могат да дадат добри отговори и дори могат да се почувстват нападнати от

агресивни родители. Тази училищна политика е в съответствие с предишни изследвания, показващи, че възприемането от родителите на отзивчивостта на учителите може да допринесе за честотата и потока на информация при взаимодействия между родители и учители, които влияят на детето. Когато родителите възприемат учителя като минимално реагиращ, тази ситуация може да подтикне родител да се въздържа от предаване на молба или загриженост, тъй като така или иначе няма да успее. В допълнение, този вид комуникация може да доведе до идеята, че родителското възприятие за отзивчивостта на учителя се съобщава на детето по начини, които повишават ангажираността на детето в класната стая. И двете интерпретации на възможна връзка между родителското възприемане на отзивчивостта на учителя и резултатите от децата концептуализират възприеманата отзивчивост като променлива връзка, в съответствие с идеята, че възприятията са уникално измерение на взаимоотношенията (Hinde, 1997).

Алтернативно, родителското възприемане на отзивчивостта на учителя може да бъде показател за качеството на взаимодействието на учителя с децата въз основа на прякото наблюдение на поведението на учителя в класната стая и/или индиректните източници на информация, като например доклади на деца за действията на учителя или представените мнения на учителя от други родители. В последната интерпретация родителското възприемане на отзивчивостта на учителя функционира като междинна мярка за чувствителността на учителя към децата. Съответно възприетата реакция на учителя може да бъде свързана с резултатите от детето чрез качеството на взаимодействието на учителя с децата в класната стая. За да се определи до каква степен възприемането на родителите за отзивчивостта на учителя е атрибут на взаимоотношенията между родители и училища, е полезно да се включи независима мярка на взаимодействието на учителя с децата като контролна променлива, за да се оцени по-точно приноса на отзивчивостта на учителя към резултатите на детето. Следователно, един от най-важните фактори, който може да насърчи комуникацията между родители и учители, е овластяването на учителите за участие на родителите. Много учители държат като цяло положителни нагласи относно включването на семействата в образованието на учениците, но малцина получават обучение за това как да развият съвместни практики, свързани с участието на семейството. По този начин училищната подкрепа в подкрепа на учителите за развитие на

уменията за участие на родителите е следователно важна стратегия за повишаване на честотата и ефективността на участието. Ако училището поддържа фиксирани срещи между учители и родители в удобни часове и за двете страни, тогава е вероятно тези видове сутрешни ритуали да намалееят.

Липсва ясна и единна политика на образователната система по отношение на ограничаването на влизането на родителите в сутрешния ритуал в училищата. Следователно родителите могат да влязат в професионалното пространство на учителите и да пречат на работата им. Всяко отклонение от подобен отговор може да се тълкува като липса на професионализъм от страна на учителите. От друга страна, от страна на учителите, такива отговори могат да бъдат интерпретирани като агресивни, неуважителни, стресиращи и разрушителни. Затова е жизненоважно да се ограничи достъпа на родителите до учителите сутрин, за да се запази безопасна и продуктивна професионална среда за учителите. Освен това се препоръчва да се определи седмична времева рамка, в която родителите да могат да се срещат и да се консултират с учители. Това е част от по-голям процес за повишаване на ефективността на участието на родителите в училище, докато комуникацията между учители и родители може да се осъществи и по телефона, на училищните дигитални форуми, на WhatsApp и с помощта на други инструменти.

Учителите демонстрират отзивчивост към родителя, като съобщават отвореност към нова информация, предложения и други форми на обратна връзка за класната стая и поддържат приветстваща, подкрепяща позиция към родителите (Powell, 2001). Отзивчивостта на учителите към децата, като например проявяване на индивидуализиран интерес към преживяванията на детето, подпомагане на детето да се чувства ценено и прието и ангажиране в емоционално топли и положителни взаимодействия, отдавна се счита за основна характеристика на висококачествените класове в ранна детска възраст (Hyson, Cople , & Jones, 2006).

По-голямата част от комуникацията между родители и учители се осъществява в нефизическа форма, като телефон и текстови съобщения, тъй като и учителите, и родителите не е задължително да имат достатъчно време за дълги срещи. Обратно, за да поддържат близки взаимоотношения, учителите в детската градина използват периодични срещи, които

обикновено се провеждат във фоайето на самата детска градина или в някоя от родителските къщи, когато има някои важни въпроси за всички родители. Фоайето на детската градина се счита за сравнително неутрално място за тези срещи, тъй като родителите могат да говорят и да се държат по-открито и свободно, без страх, че другите хора ще ги съдят. В тази среда отношенията между учители и родители могат да бъдат подобрени (De Carvalho, 2014).

Резултатите от това проучване подчертават необходимостта от формална училищна политика, за да се създаде двупосочна комуникация между родители и преподаватели (учители и директори). Двупосочната комуникация включва интерактивен диалог между учители и родители. Разговори могат да възникнат по време на телефонни обаждания, домашни посещения, конференции за родители-учители, отворени къщи и различни училищни обществени дейности. Ефективният диалог „се развива от нарастващото доверие, взаимността на загриженост и оценката на контрастиращи перспективи“ (Lawrence-Lightfoot, 2004). Учителят може да се свърже с родителите, за да отпразнува успешното преживяване в училище. По-често обаче контактът е да сподели загриженост за детето, което може да бъде източник на значително напрежение както за учители, така и за родители. Учителите трябва да се стремят да направят тези взаимодействия възможно най-продуктивни. Един от важните начини за поддържане на двупосочна комуникация е конференцията родител-учител. Ефективните конференции за родители-учители са възможност за създаване на успешно партньорство, но те могат да предизвикат безпокойство както за учители, така и за родители (Minke & Anderson, 2003). Всъщност Metcalf (2001) предполага, че вместо да разглеждат конференцията като сесия за докладване на това, което не работи в училище, учителите могат да създадат възможност да обсъдят какво работи с ученика. Меткалф се застъпва за насочен към решение подход, базиран на успехи на минали ученици, за да се облекчи вината и да се пристъпи напред с индивидуализиран план за интервенция. Всъщност поставянето на детето в центъра на разговора между родител и учител ще позволи фокусирана дискусия върху „цялото дете“, включваща както силни, така и слаби страни (Lawrence-Lightfoot, 2004).

За да бъдат ефективни конференциите учители- родители, те изискват обмислено и добре разработено планиране. Прайс и Марш (1985)

разработиха серия от практически предложения за справяне с всички аспекти на все още традиционната конференция за родители-учители. При планирането на конференцията Прайс и Марш насърчават учителите да изберат подходящо време и място за среща, предварително да съветват участниците, предварително да прегледат файла на учениците, да разработят ясна цел за срещата и да идентифицират информация, която ще бъде обсъждана, включително положителни аспекти на работата на детето. Препоръчва се на учителите да започнат конференцията с приятелски коментар и кратък, неформален разговор и след това да обяснят направо напредъка на ученика, като внимателно изслушват приноса на родителите и осигуряват време за обобщаване на дискусиата и препоръките за планиране. Определянето на конкретна времева рамка в началото на конференцията, последвано от стриктно спазване на дневния ред, позволява по-удобно прекратяване на заседанието. И накрая, учителите се насърчават да следят срещата, като подготвят писмено резюме на конференцията в съответствие с правилата на училищния съвет. Допълнителните последващи дейности могат да включват подходящи препоръки, дискусии със съответните учители или планиране на конкретни инструкции или стратегии. Ефективните конференции за родители и учители също изискват важни умения за личностни умения от страна на учителя (Evans, 2004). Комуникацията на истински грижи за хората, изграждането на сближаване, изразяване на интерес и съпричастност, отразяване на афекта и използване на изясняващи изявления, за да се гарантира точното разбиране на родителските възгледи са изтъкнати. Конференциите за родители-учители също могат да бъдат „основна ситуация за межкултурна некомуникация“ (Quiroz, Greenfeld & Altchech, 1999). Конференциите, ръководени от деца с родители на латино имигранти, например, изглеждаха несъвместими в културата и неефективни. По-скоро моделът на груповата конференция беше далеч по-добре посещаван и по-положително приет от участниците. По този начин учителите трябва да обмислят дали традиционният подход на конференцията ще отговаря на комуникационните нужди на обслужваната родителска общност.

Друга препоръка за подобряване на общуването между учител и родител и следователно за намаляване на честотата на сутрешния ритуал е чрез използване на технологична комуникация, която „не е ограничена от учебните часове или местоположение“ (Brewer & Kallick,

1996). Изпълненията на учениците могат да бъдат заснети на видео и да бъдат представени на по-голяма аудитория в удобни моменти. Учениците могат да създават дигитални портфейли, които да могат да се споделят с родителите непрекъснато. В крайна сметка планове за обучение на учениците могат да бъдат достъпни онлайн, което позволява целите и напредъка да се споделят с родителите. Всъщност, капацитетът за свързване на домове и училища с нови технологии предоставя много нови възможности за подобряване на комуникацията с родителите извън традиционните формати.

Друга препоръка, произтичаща от настоящото проучване, е да се създаде график за учителите, който да е по-приятен за родителите и по-подходящ за създаването на значими срещи. Тази препоръка се основава и на открития от предишни проучвания, които подчертават важността на училищните позиции за ефективно участие на родителите. Грифит (2001) съобщава за основни практики, критични за позитивния училищен климат: те включват ясни основни усилия за задоволяване нуждите на всички членове на училището (ученици, служители, родители), редовни посещения в класните стаи и последователно обществено застъпничество за подобрения в училищата. Той отбеляза, че тези практики изглеждат особено важни за създаването на положителен климат в училищата, обслужващи семейства от по-ниски социално-икономически слоеве и тези, чиито деца са записани в английски език като втора програма. Шелдън (2003) предложи допълнителни доказателства, че практиките на директора, включително тези, идентифицирани от Грифит, също са свързани с подобрения в обучението на ученици, крайна цел на участието на родителите в образованието.

Училищата и учителите изразяват значението на активната подкрепа на родителите за учене на деца, когато поканят участие, умения за подкрепа, които позволяват ефективно участие, и зачитат променливи житейски контексти, които могат да повлияят на способностите на родителите да бъдат включени. Добре разработените покани, насочени към всички родители, трябва да включват пълен набор от предложения за участие, като например предложения за родители, чието собствено образование и умения може да ги накара да заключат, че влиянието им е минимално, особено когато децата им преминават в по-високи класове. Поканите в училище, които предлагат оправомощаваща информация, са особено критични за подпомагане на по-активното

изграждане на роли (Gonzalez, Holbein, & Quilter, 2002); те също така подкрепят положителното чувство за ефикасност на стойността на участието на децата за успеха в училище (Shumow & Lomax, 2002). За да подобрят родителите, училищата трябва да използват множество подходи за предлагане на покани,

Има няколко типа конструктивно сътрудничество между родители и учители. Един от видовете участие на родителите е доброволческата дейност, т.е. помощта и подкрепата на родителите в училището. Учителите могат да насърчат родителите да участват в този вид родителско участие, като изпращат у дома годишно проучване на пощенски картички, за да идентифицират наличните таланти, времена и места на доброволците; поддържане на специално пространство за семейства, участващи в доброволческа работа, за споделяне на ресурси и провеждане на срещи; и създаване на доброволчески програми в класни стаи, родителски патрули, родители в класната стая и телефонно дърво. Родителското участие от този тип в ранните училищни години на децата е свързано с подобреното четене на децата една година по-късно (Miedel & Reynolds, 2000) и академичните постижения и намалените проблеми в поведението четири години по-късно (Domina, 2005). Установено е, че участието на родители с ниски до средни доходи в училищните дейности на децата им е положително свързано с подобреното четене на децата им, по-добрите оценки на учителите на уменията за академично поведение на децата им, по-добрите оценки на майката на емоционалната регулация на децата им и други участието на родителите у дома (Hill & Craft, 2003),

В литературата се посочват редица ключови елементи на подхода за съвместна работа (Denner et al., 1999), включително теоретична и социална значимост и необходимостта от изрични цели сред всички участници. Тези общи цели са най-добре разработени в контекста на формулирането на споделена мисия, която е от полза за програмата, изследователите и политиците. Ролята на участниците трябва да бъдат ясно дефинирани по отношение на лидерството и събирането на данни и отношенията между сътрудниците, развити с чувство на доверие и взаимно уважение. Например, Groark и McCall (1996) откриват, че наемането на координатор на проекти, който има перспектива за практикуващи, може да бъде от полза. И накрая, резултатите и продуктите, свързани с процеса на изследване, трябва да бъдат достъпни за всички участници, както по

отношение на физическия достъп, така и като се гарантира, че продуктите комуникират добре на различни аудитории (Denner, Cooper, Lopez, & Dunbar, 1999).

Заключение

От теоретична гледна точка това изследване хвърля светлина върху аргумента, че един от най-важните проблеми в училището като организация е нейната култура, докато културата е свързана с действията и организационните практики, провеждани в организацията. Резултатите от настоящото проучване подчертават важността на определянето на съчетанията и техните организационни роли като кандидати за легитимност от близката и далечната среда. В допълнение, резултатите ни позволяват да придобием по-добро разбиране на съчетанията с техните предимства и недостатъци за различните аудитории. Друг важен теоретичен принос е осветяването на осведомеността на преподавателите за културната репродукция в ежедневната им работа и културното влияние върху техния статус в обществото,

От практическа гледна точка резултатите могат да бъдат използвани като основа за разработване на програми за интервенция за обучение и професионално развитие на учители и директори, особено в светлината на водещите реформи в Министерството на образованието - Новият хоризонт и Смелост за промяна. В тези реформи професионализмът на учителите днес изисква търсене на многоизмерност: учителят трябва да отговаря за схоластичните, когнитивните, емоционалните и поведенческите аспекти. Необходимостта от прилагането на разнообразни професии и перспективи в тези роли на противоречи на професионализма. През последните години все по-често се забелязва загубата на авторитет на учителите и голямото изгаряне сред практикуващите учителската професия. Следователно, всяка трансформация, която може да бъде разгледана и осъществена в областта на преподавателската професия, трябва да отчита организационната култура и по-специално ценностите, които са интегрирани, както се изразява, например в ритуалите за срещи и приветствия. Повишаването на ефективността в тази област трябва да се осъществява в рамките на ценностите на културата, а не извън нея. Приносът на това проучване следователно се състои в справянето на преподавателите с въпроса дали да се промени или не от гледната точка на

знанието и осъзнаването на културата и нейните характеристики, за по-добро или за по-лошо.

Резултатите от това проучване показват, че участието на родителите в образованието на техните деца е продукт на взаимовръзката между отделните комуникативни и образователни бариери. Следователно е необходимо да се подобрят практиките на учителите, както и да се идентифицират родителските пречки за участието в образованието на техните деца. Въпреки това може да е по-ефективно да се акцентира върху подобряването на учителските практики, а не върху родителските променливи, тъй като училищата имат повече ресурси от родителите по отношение на образовани учители, създадени програми за професионално обслужване и финансиране на програми. Подобряването на училищните практики за насърчаване на активното родителско участие може да бъде по-малко предизвикателство, отколкото подобряване на демографския статус с ниско социално-икономически статут и самотни родители (Pryor, 2001), (Muijs et al., 2004). Постигането на родителска ангажираност е една от най-трудните области за подобряване на училището в икономически неблагоприятните райони. Една от причините за затрудненията може да е свързана с липсата на образование преди и в службата (Хувър-Демпси, Уолкър, Джоунс и Рийд, 2002) за учителите за начини за започване и практикуване на участието на родителите в класната стая. В резултат на това много учители съобщават за липса на подходящи знания и са изпитали несигурност по отношение на начините за насърчаване на участието на родителите (Dauber & Epstein, 1993).

IV. ПРИНОСИ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Изследването има теоретични и приложни приноси.

1. Направена е систематизация на различни научни теории и подходи за обяснение на ритуалите в израелската култура.
2. Представени са най-съществените характеристики на израелската култура, като е използван обяснителният модел на Хофстеде.
3. Извършен е сравнителен анализ на два от най-актуалните ритуала в съвременната израелска образователна система – «Широко разкриване към цялото семейство» и «Седнете с нас като член на семейството, а не като непознат».
4. Посочени са специфичните условия на труд и психологическите фактори, влияещи върху работата на преподавателите в Израел.

5. Разкрити са най-честите трудности в общуването между родители, ученици, учители и директори на училища.
6. Предложени са работещи програми в израелски училища за обучение и професионално развитие на учители и директори, които повишават качеството на преподаване, общуване и удовлетвореност от преподавателската професия.

V. ПУБЛИКАЦИИ, СВЪРЗАНИ С ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1. Bitton, I. (2019). Empirical research of rituals as reflecting the Israeli culture in the educational system. E-Journal VFU, section Psychology and Social activities. Issue 12, 2019. ISSN 1313-7514.

2. Bitton, I. (2019). Psychological aspects of rituals and ceremonials in the educational system in Israel. E-Journal VFU, section Psychology and Social activities. Issue 12, 2019. ISSN 1313-7514.

3. Bitton, I. (2018). Family, authority, and ambiguity in daily rituals as factors shaping the culture in the elementary school. E-Journal VFU, section Psychology and Social activities. Issue 11, 2018. ISSN 1313-7514.